

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 18 Ιουνίου 2021 με την εξής σύνθεση: Χρυσάνθη Ζαράρη - Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου – Εισηγήτρια και Μιχαήλ Σειραδάκης, Μέλη.

Για να εξετάσει την, από 10.05.2021, Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 988/11.05.2021, της προσφεύγουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Κατά του ΔΗΜΟΥ ... (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Της παρεμβαίνουσας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με την ανωτέρω Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει, όπως ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 96/27.04.2021 Απόφαση της Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής - κατ' αποδοχή του, από 14.04.2021, Πρακτικού επαναξιολόγησής της οικονομικής προσφοράς της εταιρίας «...» της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού, σε συμμόρφωση με την υπ' αριθμ. 1574/2020 Απόφαση της Α.Ε.Π.Π - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «ΔΑΠΑΝΕΣ ΦΥΛΑΞΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ», προϋπολογισμού 197.904,00€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής (με αρ. πρωτ.9735/29.04.2020 Διακήρυξη, Συστημικός αριθμός Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ: ...).

Με την Παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα ζητεί, όπως απορριφθεί καθολοκληρίαν η Προδικαστική Προσφυγή της προσφεύγουσας και όπως διατηρηθεί η ισχύς της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία επαναξιολογήθηκε η οικονομική της προσφορά, κατόπιν έκδοσης της υπ' αριθμ. 1574/2020 Απόφασης της Αρχής και κρίθηκε ως αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου.

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, για την άσκηση της Προδικαστικής Προσφυγής προκύπτει πως έχει προσκομιστεί, ελεγχθεί και δεσμευτεί το υπ' αριθμ. ..., ποσού οκτακοσίων ευρώ 800,00€ αναλογούν Παράβολο υπέρ Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα άρθρα 363 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (Α' 147) και 5 παρ. 1 του Π.Δ. 39/2017 «Κανονισμός Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών ενώπιον της ΑΕΠΠ» (Α' 64) (εφεξής Κανονισμός).

2. Επειδή, η προσφεύγουσα άσκησε την, από 10.05.2021, Προδικαστική Προσφυγή της, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης ΑΕΠΠ 988/11.05.2021, με χρήση του τυποποιημένου εντύπου της Α.Ε.Π.Π, όπως προβλέπεται από τα άρθρα 362 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 και 8 παρ. 2 του Κανονισμού.

3. Επειδή, η ως άνω Προδικαστική Προσφυγή στρέφεται κατά πράξης που εκδόθηκε στο πλαίσιο δημόσιου, ανοικτού, ηλεκτρονικού Διαγωνισμού, συνολικού προϋπολογισμού 197.904,00€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α 24%, ανώτερου του ορίου που θεσπίζεται στο άρθρο 345 του Ν. 4412/2016 για την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Α.Ε.Π.Π, ενώ επιπλέον θεμελιώνεται και η κατά

χρόνο αρμοδιότητά της, όπως απαιτείται από τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016, τροποποιηθείσας της διάταξης, δυνάμει του άρθρου 43 παρ. 4 του Ν. 4487/2017 (Α' 116), δεδομένου ότι η αντίστοιχη διαγωνιστική διαδικασία εκκίνησε μετά τις 26.06.2017.

4. Επειδή, εμπρόθεσμα η προσφεύγουσα προσβάλλει την ως άνω πράξη, καθόσον η κατ' αυτής Προδικαστική Προσφυγή έχει κατατεθεί εντός της προθεσμίας που ορίζουν τα άρθρα 361 παρ. 1 περ. (α) Ν. 4412/2016 και 4 παρ. 1 περ. (α) του Κανονισμού. Σημειώνεται ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση της Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής, με Θέμα: «α) Έγκριση του από 14-04-2021 Πρακτικού της επιτροπής διενέργειας του Ανοιχτού Ηλεκτρονικού Δημόσιου Διαγωνισμού με τίτλο: «ΔΑΠΑΝΕΣ ΦΥΛΑΞΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ», συνολικού προϋπολογισμού 197.904,00€ (συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24%), Αριθμ. Διακήρυξης 8/2020 με αριθμ.πρωτ.9735/29-4-2020 και αριθμ. συστήματος ΕΣΗΔΗΣ ..., που αφορά στην εκ νέου κρίση της οικονομικής προσφοράς του προσωρινού αναδόχου «...», μετά την υπ' αριθμ. 356/27-01-2021 Παροχή Διευκρινίσεων της ανωτέρω εταιρείας και β) Εκ νέου ανάδειξη προσωρινού αναδόχου του εν λόγω διαγωνισμού», αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του επίμαχου Διαγωνισμού (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ) στις 28.04.2021.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα, που υπέβαλε τη με αριθμό 179951 Προσφορά στον εν θέματι Διαγωνισμό, η οποία έγινε δεκτή (2^η σε σειρά κατάταξης), θεμελιώνει άμεσο, ενεστώς και προσωπικό έννομο συμφέρον για την άσκηση της εξεταζόμενης Προδικαστικής Προσφυγής, με την οποία στρέφεται κατά του ανταγωνιστή της (προσωρινού μειοδότη). Το δε έννομο συμφέρον της θεμελιώνεται εν προκειμένω στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον υπόψη Διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της προσφοράς τους (ΕΑ 1216/2006, ΕΑ 512/2002, 517/2001 κλπ).

Πιο συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υφίσταται δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβη, σύμφωνα με το άρθρο 360 παρ. 1 του Ν. 4412/2016,

καθόσον με την προσβαλλόμενη, υπ' αριθμ. 96/2021 Απόφαση του Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής,κατ' αποδοχή του, από 14.04.2021,Πρακτικού επαναξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς της εταιρίας με τον δ.τ. «...» (η οποίαεκδόθηκε μετά τηνυπ' αριθμ. 1574/2020 Απόφασητης Α.Ε.Π.Π),κρίθηκε εκ νέου αποδεκτή η οικονομική προσφορά της ως εταιρίας και κατακυρώθηκε σε αυτήνη οικεία σύμβαση «...αν και το δηλωθέν διοικητικό κόστος της οικονομικής της προσφοράς είναι μη εύλογο και δεν επαρκεί για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών εκτέλεσης του υπό ανάθεση έργου, παραβιάζοντας τους απαραίτους όρους της Διακήρυξης επί ποινή αποκλεισμού.».

Όπως ειδικότερα υποστηρίζει η προσφεύγουσα (βλ. σελ. 6 και επόμ. της Προσφυγής): «... Β1. ΜΗ ΝΟΜΙΜΗ, ΑΟΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΜΗ ΕΠΑΡΚΗΣ Η ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «...» - Η ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΑΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «...» ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ ΤΟΥΣ ΑΝΑΠΟΔΕΙΚΤΟΥΣ, ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΟΡΙΣΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 356/27-01-2021 ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΛΩΘΕΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ - Η ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑ ΑΡΧΗ, ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ, ΕΙΧΕ ΔΕΣΜΙΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΨΕΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «...»

Διότι, η Αναθέτουσα Αρχή με μη νόμιμη, αόριστη και μη επαρκή αιτιολογία αποδέχθηκε τις αόριστες, αναπόδεικτες και αβάσιμες υπ' αριθμ. πρωτ. 356/27-01-2021 έγγραφες διευκρινίσεις της εταιρείας «...» ως προς το δηλωθέν διοικητικό κόστος της προσφοράς της, ποσού μόλις 3,36€ μηνιαίως, το οποίο είναι μη εύλογο και ανεπαρκές για την κάλυψη των αντικειμενικών αναγκών που συνθέτουν το διοικητικό κόστος εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τη σκέψη 42 της με αριθμό 1574/2020 απόφασης της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών, με την οποία έγινε δεκτή η με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 1437/09.10.2020 προδικαστική προσφυγή της εταιρείας μας, κρίθηκε ότι: «42. Επειδή, σύμφωνα με το άρθ. 365

παρ. 1 περ. (β) η αναθέτουσα αρχή οφείλει να διαβιβάσει στην ΑΕΠΠ της απόψεις της επί της προσφυγής παραθέτοντας αρχική ή συμπληρωματική –και εν προκειμένω ειδική και εμπειριστατωμένη- αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την προδικαστική προσφυγή πράξης, πράγμα που δεν έπραξε, ως εναργώς προκύπτει από τις υποβληθείσες απόψεις της και εν γένει από τον οικείο φάκελο, ούτε αντικρούει τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος προβάλλοντας συγκεκριμένα στοιχεία που αποδεικνύουν την αβασιμότητά τους. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή κατά τα ως άνω εκτεθέντα, δεν αιτιολόγησε νομίμως και σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΚΔΔιαδ την προσβαλλόμενη, καθόσον για την κρίση επί της ύπαρξης ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς κατόπιν υποβολής ουσιαστών και συγκεκριμένων αιτιάσεων συμμετέχοντος, δεν αρκεί να παρατίθεται γενική και αόριστη αιτιολογία, πολλώ δε μάλλον κατά προφανή πλάνη περί τα πράγματα ένσταση απαραδέκτου, αλλά σαφής, ειδική και πλήρης με την οποία θα απαντούσε στους οικείους ισχυρισμούς κατόπιν ουσιαστικής εκτίμησής τους προκειμένου να καταστεί δυνατός ο έλεγχος της άσκησης των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. Συνεπώς η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω πλημμελούς αιτιολογίας ως προς το μέρος που αφορά στο 3ο λόγο της προσφυγής.».

Στην προκειμένη περίπτωση, η Αναθέτουσα Αρχή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία ενέκρινε το από 14/04/2021 πρακτικό εκ νέου αξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του διαγωνισμού με την κάτωθι ΑΟΡΙΣΤΗ και ΜΗ ΕΠΑΡΚΗ αιτιολογία: «Ο αριθμητικός προσδιορισμός του διοικητικού κόστους, κόστους αναλωσίμων και του εργολαβικού οφέλους μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις (θεμιτές πάντως) επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου, σε συνδυασμό και με ενδεχόμενες ιδιαίτερα ευνοϊκές περιστάσεις υπό τις οποίες τελεί κατά την παροχή των υπηρεσιών του (πρβλ. ΔΕφαθ 810/2012, ΔΕφΛαρ 19/2011, VI Τμ. ΕΣ 2090/2011 κ.ά.).

Στην κλήση για αιτιολόγηση, η εταιρεία με την επωνυμία: «...», επικαλείται ότι λόγω του τρόπου οργάνωσής της καθώς και άλλων παραγόντων δικαιολογείται το αναφερόμενο στην προσφορά της ύψος του διοικητικού κόστους,

αιτιολογώντας ουσιαστικά το κονδύλιο ισχυριζόμενη εν κατακλείδι ότι : «Έχουν συμπεριληφθεί σε αυτήν το κόστος της αναλογικής εργοδοτικής εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ (20,00€/άτομο ετησίως για 7 άτομα για τη 14μηνια συμβατική διάρκεια), το κόστος των εγγυητικών επιστολών, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης του ασφαλιστηρίου συμβολαίου (αν και δεν ζητείται από την διακήρυξη), το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης ιδιόκτητου αποσβεσμένου εξοπλισμού, καθώς και λοιπά τυχόν έξοδα». Εν όψει των υποβληθεισών εξηγήσεων και υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της διενεργούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, το προσφερόμενο ποσό διοικητικού κόστους από την διαγωνιζόμενη εταιρεία, είναι εύλογο, εις τρόπον ώστε να καλύπτονται στοιχειωδώς οι λειτουργικές ανάγκες εκτελέσεως της υπό σύναψιν συμβάσεως και να μην καθίσταται αυτή ζημιογόνος.»

Από τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι η Αναθέτουσα Αρχή προχώρησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά παράβαση της με αριθμό 1574/2020 αποφάσεως της ΑΕΠΠ, δεδομένου ότι ΔΕΝ αιτιολόγησε επαρκώς και με σαφήνεια το δήθεν εύλογο του δηλωθέντος διοικητικού κόστους της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...». Αντιθέτως, αποδέχθηκε με όλως αόριστη και ανεπαρκή αιτιολογία τις αναπόδεικτες και αόριστες έγγραφες διευκρινίσεις της εταιρείας «...». Και τούτο διότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποδέχθηκε παρανόμως την αόριστη επίκληση της εταιρείας αυτής, ότι λόγω του τρόπου οργάνωσής της, καθώς και άλλων παραγόντων δικαιολογείται δήθεν το αναφερόμενο στην προσφορά της ύψος του διοικητικού κόστους, καθώς και την γενική και αόριστη αναφορά της εταιρείας «...» ότι έχει συμπεριλάβει στο διοικητικό κόστος της προσφοράς της το κόστος των εγγυητικών επιστολών, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης ιδιόκτητου αποσβεσμένου εξοπλισμού καθώς και λοιπά τυχόν έξοδα ΧΩΡΙΣ ΟΜΩΣ η εταιρεία αυτή να προβάλει κανέναν ειδικό και εμπειριστατωμένο, αναλυτικό ισχυρισμό αλλά και χωρίς να προσκομίζει

ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΜΕΣΟ για τους εν λόγω γενικού και αόριστους ισχυρισμούς της.

Ως εκ τούτου, η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε κατά δέσμια αρμοδιότητα να απορρίψει τις αόριστες και αναπόδεικτες έγγραφες διευκρινίσεις που δόθηκαν από την εταιρεία «...» με το υπ' αριθμ. πρωτ. 356/27-01-2021 έγγραφό της. Πλην όμως, οι ανεπαρκείς διευκρινίσεις της εταιρείας αυτής κρίθηκαν παρανόμως αποδεκτές από την Αναθέτουσα Αρχή και μάλιστα με μη νόμιμη, αόριστη και μη επαρκή αιτιολογία και για το λόγο αυτό ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ έγινε αποδεκτή η οικονομική προσφορά της εταιρείας «...» στην υπό κρίση διαγωνιστική διαδικασία. Εξάλλου είναι αληθές ότι ανάμεσα στην Αναθέτουσα Αρχή και τον εκάστοτε προσφέροντα οικονομικό φορέα αναπτύσσεται μία διαλεκτική σχέση, με σκοπό την ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού και την ομαλή εξέλιξη της διαγωνιστικής διαδικασίας. Εντούτοις, η εν λόγω διαλεκτική σχέση σε καμία περίπτωση δεν είναι αέναη! Αντιθέτως, ο εκάστοτε προσφέρων οικονομικός φορέας οφείλει να χορηγήσει στην Αναθέτουσα Αρχή του διαγωνισμού τα στοιχεία που ζητούνται, προκειμένου η τελευταία να καταλήξει σε νόμιμη κρίση περί της αποδοχής ή απόρριψης της προσφοράς του. Ουδόλως προβλέπεται ότι η Αναθέτουσα Αρχή οφείλει να ζητήσει εκ νέου τα στοιχεία, τα οποία ο προσφέρων οικονομικός φορέας δεν προσκόμισε, παρά την εκ μέρους της κλήση προς παροχή των εν λόγω στοιχείων. [...]

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ «...» ΔΕΝ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΣΕ ΕΥΛΟΓΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ - ΥΠΕΒΑΛΕ ΜΗ ΝΟΜΙΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΡΗΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΟΙΝΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 68 ΤΟΥ Ν. 3863/2010 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 18 ΤΟΥ Ν. 4412/2016 - Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΙΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΤΩΝ ΥΠΟ ΑΝΑΘΕΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ - ΟΥΔΕΜΙΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΛΩΘΕΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΟΣΟΥ ΜΟΛΙΣ 3,36 € ΜΗΝΙΑΙΩΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 356/27-01-2021 ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ - Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΑ ΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΧΑΜΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, ΚΑΘΩΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΗ ΕΥΛΟΓΟ ΚΑΙ ΑΝΕΠΑΡΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 68 Ν. 3863/2010 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 18 Ν. 4412/2016, Η ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΙΘΕΤΑΙ ΕΠΙ ΠΟΙΝΗ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Διότι, η εταιρεία «...» υπέβαλε παράνομη οικονομική προσφορά, δεδομένου ότι δεν συνυπολόγισε εύλογο διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, καθώς το ποσό των 47,02 € για 14 μήνες και επομένως μόλις το ποσό των 3,36€ μηνιαίως [$187,02 \text{ €} - 140,00 \text{ €}$ (κόστος εισφοράς υπέρ Ε.Λ.Π.Κ.) = $47,02 \text{ €} / 14$ μήνες εκτέλεσης της σύμβασης =] 3,36 € μηνιαίως (ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ) που η ίδια δηλώνει ως διοικητικό κόστος δεν δύναται να καλύψει το εύλογο διοικητικό κόστος εκτέλεσης του εν λόγω έργου με συνέπεια να καθίσταται η οικονομική της προσφορά παράνομη. Ως εκ τούτου η οικονομική προσφορά της εταιρείας αυτής αφενός παραβιάζει επί ποινή αποκλεισμού όρο της διακήρυξης και αφετέρου δεν δύναται να καλύψει και το αντικειμενικά απαιτούμενο από τη διακήρυξη διοικητικό κόστος με συνέπεια να καθίσταται απορριπτέα.

Συνεπώς, η οικονομική προσφορά της εν λόγω εταιρείας, καθίσταται αντικειμενικά ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά καθώς παραβιάζει τις απαιτήσεις του άρθρου 18 Ν. 4412/2016 και του άρθρου 68 Ν. 3863/2010, η τήρηση των οποίων έχουν τεθεί επί ποινή απόρριψης προσφοράς και γι' αυτό το λόγο μη νόμιμα έγινε δεκτή η προσφορά της εταιρείας αυτής. Αντίθετα όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απορρίψει την παράνομη οικονομική προσφορά της εταιρείας «...» κατά δέσμια αρμοδιότητα. [...]

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ «...» ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΒΕΙ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΣΤΟΝ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ - ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΔΕΙΚΤΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΑΝΑΔΟΧΟΥ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΓΓΥΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»

Διότι, από την υποβληθείσα ανάλυση οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» και ΙΔΙΩΣ από τις υποβληθείσες έγγραφες διευκρινίσεις της αποδεικνύεται πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η εν λόγω εταιρεία έχει υποβάλει Διοικητικό κόστος αποκλειστικά και μόνο 47,02 €, το οποίο όμως δεν επαρκεί για την κάλυψη ούτε του κόστους έκδοσης εγγύησης συμμετοχής και εγγύησης καλής εκτέλεσης. Και τούτο καθώς οι ισχυρισμοί που προέβαλε με τις έγγραφες διευκρινίσεις της, ήτοι ότι «η εταιρεία αυτή δήθεν έχει τη δυνατότητα συμψηφισμού του ποσού των τόκων των προθεσμιακών καταθέσεων που διατηρεί στην Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» με τα «μικρά» ποσά επιβάρυνσης από την εγγυητική επιστολή συμμετοχής και καλής εκτέλεσης και λόγω της πολυετούς συνεργασίας με την ως άνω τραπεζική εταιρεία, της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει και του υψηλού ποσού των προθεσμιακών καταθέσεων που διατηρεί η εταιρεία αυτή στην εν λόγω τράπεζα ως αποτέλεσμα της οικονομικής της ευρωστίας, η τελευταία της παρέχει τη δυνατότητα να εκδίδει τις εγγυητικές μας επιστολές με μικρό κόστος» είναι παντελώς αόριστοι, αυθαίρετοι και αναπόδεικτοι.

Ειδικότερα, αφενός ο ισχυρισμός περί δυνατότητας συμψηφισμού ΔΕΝ ΑΝΑΙΡΕΙ το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι και σε αυτήν ακόμη την περίπτωση η έκδοση των εγγυητικών επιστολών επιβαρύνονται με ένα αντίστοιχο συμφωνηθέν κόστος το οποίο και συμψηφίζεται και αφετέρου η εν λόγω εταιρεία για όλες τις γενικόλογες και αόριστες αιτιάσεις περί προνομιακής μεταχείρισης και ειδικής συμφωνίας με την τράπεζα «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» δεν προσκόμισε οιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο από το οποίο να αποδεικνύεται η ειδικότερη προνομιακή της μεταχείριση από το συγκεκριμένο Τραπεζικό ίδρυμα, καθώς και το κόστος έκδοσης τόσο της με αριθμό 633/745870-3/Α' εγγυητικής επιστολής συμμετοχής, ποσού 3.192,00€, που υπέβαλε στον υπό κρίση διαγωνισμό όσο και της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης που πρέπει να υποβάλει ως ανάδοχος του έργου. Αντιθέτως, σύμφωνα με τις συνήθεις συμφωνίες και τιμοκαταλόγους έκδοσης εγγυητικών επιστολών των τραπεζικών ιδρυμάτων της

χώρας, το ελάχιστο δυνατό κόστος έκδοσης ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ (που έχει εκδώσει και υποβάλει ήδη η εν λόγω εταιρεία ποσού 3.192,00 €) απαιτεί την ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΚΟΣΤΟΥΣ τουλάχιστον σαράντα ευρώ (40 €) ανά αδιαίρετο τρίμηνο, ήτοι συνολικά 13,33 € μηνιαίως (40 χ 4 τρίμηνα το έτος = 160 € / 12 μήνες). Επιπλέον το ελάχιστο δυνατό κόστος έκδοσης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης, με βάση την υποβληθείσα οικονομική προσφορά της εν λόγω εταιρείας, ήτοι για ποσό 137.559,80 €, υπό την προϋπόθεση ότι θα εκδώσει από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων εγγυητική επιστολή καλής εκτέλεσης, με ελάχιστη προμήθεια, δεδομένου ότι για την έκδοση γραμματίου σύστασης παρακαταθήκης καταβάλλονται δικαιώματα κατά τη σύσταση 5% επί του ποσού παρακατάθεσης (με ανώτερο ποσό τα 50,00€ από 01/01/2021 και εφεξής, βλ. Σχετικό 1) ανέρχεται στο κάτωθι ποσό: 137.559,80 € οικονομική προσφορά χ 5 % = 6.877,99 € ποσό εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης χ 5% ελάχιστη προμήθεια παρακαταθήκης = 34,39 € και ως εκ τούτου το κόστος έκδοσης γραμματίου παρακαταθήκης ανέρχεται στο ποσό των 34,39 €. Τα ανωτέρω ποσά δεν επιστρέφονται στην εταιρεία, αφού αποτελεί εφάπαξ κόστος έκδοσης εγγύησης συμμετοχής και καλής εκτέλεσης.

Ως εκ τούτου, το συνολικό διοικητικό κόστος της οικονομικής προσφοράς της εν λόγω εταιρείας (47,02 € για το σύνολο του έργου) ΔΕΝ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΓΓΥΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ, ποσού 160€ και 34,39€ αντίστοιχα στον υπό κρίση διαγωνισμό. Συνεπώς το Διοικητικό κόστος της εν λόγω εταιρείας είναι πέρα από κάθε αμφιβολία ΜΗ ΕΥΛΟΓΟ και δεν καλύπτει τις ελάχιστες απαιτούμενες λειτουργικές ανάγκες της εταιρείας για τη συμμετοχή και ανάθεση του συνόλου των υπό ανάθεση υπηρεσιών, γι' αυτό το λόγο και ΌΦΕΙΛΕ η αναθέτουσα αρχή κατά δέσμια αρμοδιότητα να αποκλείσει την παράνομη οικονομική αυτή προσφορά της εταιρείας «...».

Η ΙΔΙΑ Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ «...» ΤΟΣΟ ΣΤΟ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ Τ.Ε.Υ.Δ. ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ, ΣΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΠΕΔΙΟ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΕ ΡΗΤΑ ΟΤΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΥΨΟΥΣ 3.000.000,00€ (ΥΠ'

ΑΡΙΘΜ. ... ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ) ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΦΘΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΡΓΟ - ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΔΕΙΚΤΟΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΜΗΔΕΝΙΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΡΓΟΥ

Διότι η ίδια η εταιρεία «...» αφενός απάντησε στο σχετικό πεδίο του Τ.Ε.Υ.Δ. της προσφοράς της ότι διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο γενικής αστικής ευθύνης εν ισχύ αθροιστικού ορίου 3.000.000,00€ και αφετέρου δήλωσε στις έγγραφες διευκρινίσεις της ότι διαθέτει εν ισχύ το με αριθμό ... ασφαλιστήριο συμβόλαιο την εταιρεία «...», στο οποίο θα συμπεριληφθεί το υπό ανάθεση έργο χωρίς καμία επιπλέον επιβάρυνση (ασφάλιστρο). **Πλην όμως, η εν λόγω εταιρεία ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΟΜΙΣΕ με τις διευκρινίσεις της οιοδήποτε έγγραφο από το οποίο να αποδεικνύεται η δήθεν μηδενική επιβάρυνση του ετήσιου ασφαλιστηρίου συμβολαίου που διαθέτει εν ισχύ από τη συμπερίληψη και του υπό ανάθεση έργου στο συγκεκριμένο ασφαλιστήριο συμβόλαιο.**

Εξάλλου, ΚΑΤΑ ΠΑΓΙΑ ΚΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (βλ. ΑΕΠΠ 1363/2020, 1392-1393/2020 και 395/2021) έχει κριθεί ότι για την εκτέλεση της σύμβασης ο ανάδοχος θα πρέπει να διαθέτει ασφαλιστική σύμβαση εν ισχύ, επαγόμενη κόστος για τον ίδιο, που μάλιστα, δεδομένου ότι το ασφαλιστήριο θα καλύψει το σύνολο των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, αν μη τι άλλο, εν μέρει αυτό και η συνεπαγόμενη για τη διατήρηση του δαπάνη, ήτοι ασφάλιστρο, επιβαρύνει κοστολογικά την υπό ανάθεση σύμβαση, αναλογικά πάντα ως προς το μέρος που αυτή αντιπροσωπεύει σε σχέση με τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης. Και ναι μεν, όπως επικαλείται η εταιρεία «...», η επιχείρηση της δύναται να διαθέτει ήδη ισχύον σχετικό ασφαλιστήριο, τούτο όμως δεν αναιρεί ότι η προσφορά του θα πρέπει να συνυπολογίζει την κάλυψη κάθε σχετιζόμενης με την εκτέλεση της σύμβασης, διοικητικής δαπάνης και εν γένει επιβάρυνσης που συνεπάγεται κοστολογικά τα έργα στο σύνολο του διοικητικού κόστους λειτουργίας της επιχείρησης, υπό την έννοια ότι το υπολογιζόμενο διοικητικό κόστος δεν δύναται να είναι τόσο χαμηλό ώστε να μην είναι δυνατόν να καλύψει κοστολογικά την επιβάρυνση που η υπό ανάθεση σύμβαση θα επιφέρει στο κόστος της επιχείρησης, αφού διαφορετικά

θα γινόταν αποδεκτή ζημιογόνα προσφορά ή προσφορά διακινδυνεύουσα την κάλυψη των εργατικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα. **Υπό τα ως άνω, το ήδη ισχύον ασφαλιστήριο του συνιστά λειτουργικό κόστος της όλης επιχείρησης, πλην όμως προδήλως επιμερίζεται στο σύνολο των δραστηριοτήτων κοστολογικά και άρα, το νυν συμβατικό αντικείμενο μαζί με κάθε άλλο αντικείμενο που εκτελεί υποδέχεται επιμερισμένο ανάλογα με την αξία του, μέρος του κόστους του οικείου ασφαλιστρού. Άλλως, το οικείο ασφαλιστρού δεν θα ήταν επιμεριστέο σε κανένα αντικείμενο που εκτελεί η εταιρεία αυτή με συνέπεια, αν τυχόν θεωρηθεί ότι το κόστος του δεν επιμερίζεται στις δραστηριότητες του, άρα και το συγκεκριμένο υπό ανάθεση αντικείμενο, να συνιστά ακάλυπτο από έσοδο, λειτουργικό έξοδο της επιχείρησης και άρα ζημία.** Άλλωστε, το διοικητικό κόστος στον υπολογισμό οικονομικής προσφοράς σκοπεύει ακριβώς στην κάλυψη των γενικών λειτουργικών και διοικητικών εξόδων της επιχείρησης, που επιμερίζονται στις συνολικές τους δραστηριότητες, ακριβώς προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προσφορά δεν είναι απλώς προσχηματικά βιώσιμη, καλύπτοντας μόνο τα άμεσα κόστη εκτέλεσης της σύμβασης, αλλά και κάθε συνεχόμενο με αυτήν έμμεσο κόστος που αν δεν καλύπτεται επιμεριζόμενο πάντα αναλόγως, η σύμβαση θα κατέληγε εμμέσως πλην σαφώς, ζημιογόνος, διακινδυνεύοντας μάλιστα και την τήρηση των εργοδοτικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων του οικονομικού φορέα. Οπωσδήποτε πάντως, ένα τέτοιο ασφαλιστήριο κάλυψης τουλάχιστον 3.000.000 ευρώ, όπως το παραπάνω, επάγεται ευλόγως ένα ουδόλως αμελητέο κόστος που έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη από την προσωρινή ανάδοχο στο κονδύλι διοικητικού κόστους της προσφοράς της, το οποίο κατά τα ως άνω όμως δεν επαρκεί καν για να καλύψει λοιπά διακριτά διοικητικά κόστη και το οποίο άλλωστε, οφείλει να καλύπτει και κάθε άλλο κόστος συμμετοχής και γενικό έξοδο εποπτείας, εκτέλεσης, διασφάλισης ποιότητας σε σχέση με τη σύμβαση.

Ως εκ τούτου το δηλωθέν διοικητικό κόστος της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας «...» ΔΕΝ ΕΠΑΡΚΕΙ για την κάλυψη του κόστους ασφαλιστικής κάλυψης του εν λόγω έργου και για το λόγο αυτό θα πρέπει να απορριφθεί η παράνομη οικονομική προσφορά της εταιρείας αυτής. Επιπροσθέτως, το

δηλωθέν ποσό των 3,36 € μηνιαίως ως διοικητικό κόστος της προσφοράς της είναι εξαιρετικά χαμηλό και διακυβεύεται η ασφαλής εκτέλεση της σύμβασης διότι δεν καλύπτει ούτε τις λοιπές δαπάνες που συνθέτουν το διοικητικό κόστος, όπως το κόστος Ιατρού Εργασίας και Τεχνικού Ασφαλείας, το οποίο σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της εν λόγω εταιρείας είναι δήθεν μηδενικό, δεδομένου ότι η εταιρεία αυτή δεν υπέβαλε οιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο με τις διευκρινίσεις της από το οποίο να αποδεικνύονται οι ισχυρισμοί της, ήτοι ότι η ανάληψη της υπό ανάθεση συμβάσεως και η εκτέλεσή της δεν θα επιβαρύνει την εταιρεία με επιπλέον κόστος για την εκ του νόμου υποχρεωτική απασχόληση Ιατρού Εργασίας και Τεχνικού Ασφαλείας.

ΟΛΩΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΣ, ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΔΕΙΚΤΟΣ Ο ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «...» ΟΤΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΧΕΙ ΣΥΛΛΗΒΔΗΝ ΑΠΟΣΒΕΣΘΕΙ - ΟΥΔΟΛΩΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΕΞΟΦΛΗΤΙΚΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΝΑ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΟΤΙ Η ΕΝ ΛΟΓΩ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥΣ - ΠΡΟ ΔΗΛΑΔΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝΔΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ - ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΑ ΕΧΕΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΛΛΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΕΚΠΙΠΤΟΥΝ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ - ΟΥΔΕΜΙΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΧΡΗΣΗΣ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Διότι από την επισκόπηση των εγγραφών διευκρινίσεων που παρέθεσε η εταιρεία «...», κατόπιν σχετικής κλήσεως της Αναθέτουσας Αρχής, προκύπτει ότι η εταιρεία αυτή ΔΕΝ ΥΠΕΒΑΛΕ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΗΣ αποδεικτικά έγγραφα (π.χ. εξοφλητικά τιμολόγια αγοράς εξοπλισμού φύλαξης) από τα οποία να προκύπτει η αγορά του απαιτούμενου εξοπλισμού φύλαξης (βλ. άρθρο 3-Παράρτημα: ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ) για τους εργαζόμενους που θα απασχολήσει (π.χ. ρουχισμό-στολές, αλεξίσφαιρα γιλέκα, διακριτικά σήματα, ασύρματοι, φακοί, σφυρίχτρες, κουμπί πανικού, βιβλία συμβάντων και ημερολογίων κλπ) προ της διενέργειας του ένδικου διαγωνισμού χωρίς να τα έχει χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο άλλων συμβάσεων. Ως εκ τούτου, το δηλωθέν

διοικητικό κόστος της εταιρείας «...» δεν επαρκεί και δεν είναι εύλογο για την εκτέλεση της σύμβασης φύλαξης των εγκαταστάσεων του Δήμου Σημειωτέον δε ότι όπου απαιτούνται τεχνικά μέσα και εξοπλισμός, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη αν αυτά θα πρέπει να φέρουν χαρακτηριστικά τέτοια που θα απαιτούν την το πρώτον απόκτησή τους (ιδίως όταν πρόκειται για στολές εργασίας ή άλλα φερόμενα επί των απασχολούμενων ή προσωπικής χρήσεως μέσα), αλλά και εκ φύσεως ανάλωση της όλης αξίας τους κατά την εκτέλεση της προκείμενης σύμβασης (όπως επί παραδείγματι, αν στο τέλος της σύμβασης θα έχουν υποστεί τέτοια αναμενόμενη φθορά ώστε να μην είναι επαναχρησιμοποιήσιμα) και ούτως δεν θα μπορέσουν να ξαναχρησιμοποιηθούν από τον ανάδοχο στο πλαίσιο εκτέλεσης άλλης. Πιο συγκεκριμένα, η εταιρεία «...» δεν συνυπολόγισε, κρίσιμους παράγοντες που συνάδουν με την ίδια τη φύση, αλλά και τον τρόπο υλοποίησης της υπό εξέταση σύμβασης, όπως είναι η επιδιόρθωση στολών κλπ, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν σημαντικά και να αυξήσουν τις λειτουργικές δαπάνες εκτέλεσης της σύμβασης. Αντιθέτως, προέβη σε αυθαίρετους ισχυρισμούς περί απόσβεσης αξίας κτήσης των υλικών και μηδενικού κόστους συντήρησης – χρήσης αυτών, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΚΟΜΙΖΕΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ για το δήθεν μηδενικό κόστος των εν λόγω κονδυλίων των αναλωσίμων της, όπως π.χ. Βιβλίο Μητρώου Παγίων, από το οποίο να προκύπτει η πραγματική απόσβεσή τους. Ο ισχυρισμός δε της εν λόγω εταιρείας ότι διαθέτει αποθέματα υλικοτεχνικού εξοπλισμού φύλαξης ΕΙΝΑΙ ΑΟΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΒΑΣΙΜΟΣ, δεδομένου ότι τα εν λόγω αποθέματα δεν είναι ανεξάντλητα, αλλά θα πρέπει να ανακυκλώνονται και πιθανόν να επαναχρησιμοποιούνται και σε άλλες συμβάσεις που έχει η εν λόγω εταιρεία, ενώ η χρήση των ζητούμενων ειδών για τις ανάγκες έτερης εκτελούμενης σύμβασης, είναι σαφές ότι, όχι μόνο επιβαρύνει ανάλογα τον προϋπολογισμό της επίμαχης σύμβασης, αφού εντάσσεται αναγκαστικά στο διοικητικό κόστος της τελευταίας, αλλά και θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά της. Και τούτο διότι τα αναλώσιμα υλικά – εξοπλισμός φύλαξης, όπως είναι οι σφυρίχτρες, φακοί, στολές και ασύρματοι πομποδέκτες έχουν περιορισμένο χρόνο ζωής ανάλογα με τον χρόνο απόκτησής τους και για τον λόγο αυτόν, ενδέχεται να απαιτηθεί η

αντικατάστασή τους κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης των δύο ετών. Πλην όμως, η εν λόγω εταιρεία για κάθε μήνα δηλώνει ΜΟΝΟΝ το ποσό των 3,36 € μηνιαίως, ως διοικητικό της κόστος, το οποίο είναι ανεπαρκές για την κάλυψη των αναγκών της σύμβασης, καθώς και των επιπρόσθετων εξόδων που τυχόν προκύψουν. Εξάλλου, ΟΠΩΣ ΤΙΘΕΤΑΙ ΡΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ 396/2018 της ΑΡΧΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ, όπου απαιτούνται τεχνικά μέσα και εξοπλισμός, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη αν αυτά θα πρέπει να φέρουν χαρακτηριστικά τέτοια που θα απαιτούν την το πρώτον απόκτησή τους (ιδίως όταν πρόκειται για στολές εργασίας ή άλλα φερόμενα επί των απασχολούμενων ή προσωπικής χρήσεως μέσα), αλλά και εκ φύσεως ανάλωση της όλης αξίας τους κατά την εκτέλεση της προκείμενης σύμβασης (όπως επί παραδείγματι, αν στο τέλος της σύμβασης θα έχουν υποστεί τέτοια αναμενόμενη φθορά ώστε να μην είναι επαναχρησιμοποίησιμα ή φέρουν εκτυπωμένα πάνω τους σύμβολα της αναθέτουσας) και ούτως ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΞΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΔΟΧΟ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ (το αν αυτός δύναται τυχόν να αναδειχθεί ανάδοχος σε μεταγενέστερη διαδικασία του ίδιου αντικειμένου με την ίδια αναθέτουσα και επομένως, δεν θα χρειαστεί να αποκτήσει νέο σχετικό υλικό είναι αδιάφορο, διότι δύναται να συνιστά τυχόν επιχείρημα εκ μέρους προσφέροντος περί του ύψους της οικονομικής προσφοράς του και όχι επιχείρημα της αναθέτουσας, ώστε εκ των προτέρων να μην υπολογίσει το οικείο κόστος στην εκτιμώμενη αξία της σύμβασης (βλ. σκέψη 7 απόφασης ΑΕΠΠ 396/2018 6ου Κλιμακίου).

Συνεπώς, η εταιρεία «...», ΔΕΝ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ότι έχει διαμορφώσει την οικονομική της προσφορά λαμβάνοντας υπόψη ότι, από πλευράς διοικητικού κόστους, δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη, με την οποία να βαρύνεται η παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, δεδομένου ότι για την εκτέλεση της οικείας σύμβασης θα χρησιμοποιηθεί η ήδη υπάρχουσα υποδομή, καθώς και ο εξοπλισμός και τα τεχνικά μέσα (φακοί, σφυρίχτρες, πομποδέκτες, κ.λ.π.), τα οποία ήδη διαθέτει

και το κόστος των οποίων έχει αποσβεστεί (βλ. υπ' αριθμ. 1737/2014 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και ΑΔ ΗΟC ΑΕΠΠ 577/2020).

Εξάλλου σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 6/2016 παρ. 8 της απόφαση της ΕΑΑΔΗΣΥ ορίζεται επί λέξει ότι η Διοίκηση δεν μπορεί να αποδέχεται ως εύλογο το διοικητικό κόστος που προτείνουν οι εταιρείες, κάνοντας αναφορά • αόριστη ή συλλήβδην στο σκεπτικό δικαστικών αποφάσεων (πχ στην απόφαση 272/2008 της ΕΑ του ΣΤΕ ή στην απόφαση 19/2011 του Διοικ. Εφετείου Λάρισας ή συναφείς αποφάσεις του ΕΣ) περί της ευχέρειας των διαγωνιζομένων για την κάλυψη των απαιτήσεων της διακήρυξης και την διαμόρφωση των τιμών μέσω της οργάνωσης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, με γνώμονα την διατήρηση των θέσεων εργασίας της εταιρείας, την αύξηση του ετήσιου κύκλου εργασιών και 22 την βελτίωση εν γένει της φήμης της από την ανάληψη του προκηρυσσόμενου έργου κλπ • ή την γενική αναφορά για κάλυψη του διαγωνιζόμενου από την μητρική εταιρεία, • ή στις εν εξελίξει όμοιες εργολαβίες που εκτελεί • ή στην άρτια μηχανοργάνωσή της • ή στην μεγάλη εμπειρία και την άρτια κατάρτιση του προσωπικού 12, • ή στο ότι «ως ατομική επιχείρηση δεν έχει διοικητικό κόστος αφού είναι ο μοναδικός διαχειριστής του έργου και ότι όλος ο εξοπλισμός της επιχείρησης που απαιτείται για την φύλαξη βρίσκεται ήδη αποσβεσμένος στην αποθήκη της επιχείρησης» κλπ. Εξάλλου, το γεγονός ότι μία εταιρία θα χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση της σύμβασης που πρόκειται να αναλάβει «.... την «ήδη υπάρχουσα σε επάρκεια υποδομή της» δεν αναιρεί τη νόμιμη υποχρέωση συνυπολογισμού εύλογου διοικητικού κόστους, καθόσον ανεξαρτήτως του ότι ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται συνήθως αναπόδεικτα (διότι η υποδομή αυτή δεν είναι ανεξάντλητη), υποδομή έχουν όλες οι συμμετέχουσες εταιρίες, ενώ η χρήση της για τις ανάγκες κάθε εκτελούμενης σύμβασης είναι σαφές ότι επιβαρύνει ανάλογα τον προϋπολογισμό του συγκεκριμένου έργου, έστω μόνο ως προς το κόστος συντήρησης του εξοπλισμού αυτού, αποτελώντας αναγκαστικά κόστος του έργου αυτού».

Επειδή, σύμφωνα με τα ρητώς οριζόμενα στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010, ο υπολογισμός στις προσφορές των διαγωνιζομένων ενός ευλόγου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του

εργολαβικού τους κέρδους και των νομίμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων αποσκοπεί στην αναλυτική περιγραφή του κόστους παροχής των υπηρεσιών, ούτως ώστε να καθίσταται ελέγξιμο το ύψος της οικονομικής προσφοράς σε σχέση με το αντικείμενο της υπηρεσίας (ΕλΣυνΤμ. VI 2092/2011). Συνακολούθως, οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φύλαξης στην προσφορά τους, κατά την ρητώς εκπεφρασμένη με τις διατάξεις του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010 βούληση του νομοθέτη, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο -και κατά συνεκδοχή ελέγξιμο από τις αναθέτουσες αρχές, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής και τις παρεχόμενες από τις προσφέρουσες εταιρείες εξηγήσεις- ποσοστό διοικητικού κόστους και εργολαβικού κέρδους (πρβλ. ΣτΕ 198/2013, ΔΕφΘεσσαλ. 344/2012, ΕλΣυν VI Τμ. 150/2014), το δε κόστος αμοιβής των εργαζομένων επιβάλλεται να μην υπολείπεται του οριζομένου στην οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας ή στην εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας, η δε προσφορά θα πρέπει επιπλέον να ενσωματώνει και ένα εύλογο ποσοστό αναλωσίμων, εργολαβικού κέρδους καθώς και τις νόμιμες κρατήσεις (ΔΕφΘεσσαλ 339/2013). Σε αντίθεση, ωστόσο, προς το κόστος αμοιβής του προσωπικού, που είναι δυνατόν και πρέπει να προσδιορίζεται επακριβώς με βάση αντικειμενικά δεδομένα, το διοικητικό κόστος, το κόστος αναλωσίμων και το εργολαβικό κέρδος εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή να εκτιμηθούν ως εύλογα, προκειμένου η προσφορά να θεωρηθεί αποδεκτή. Η κρίση αυτή της αναθέτουσας αρχής ελέγχεται ως προς την τήρηση των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας, σύμφωνα και με τα δεδομένα της κοινής πείρας (ΕλΣυν VI Τμ. 1664/2012, 1725/2012, 143, 150, 159/2014). Συνεπώς η υποβληθείσα οικονομική προσφορά της εταιρείας αυτής παραβιάζει ρητή και επί ποινή αποκλεισμού απαίτηση της διακήρυξης, είναι ασυνήθιστα χαμηλή, απαράδεκτη και περιλαμβάνει μη νόμιμο και ανεπαρκές διοικητικό κόστος για την κάλυψη του πραγματικού διοικητικού κόστους των υπό ανάθεση υπηρεσιών και γι' αυτό το λόγο πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκρινε αποδεκτή την παράνομη προσφορά της εταιρείας «...». [...]».

6. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, η ασκηθείσα Παρέμβαση κατατέθηκε εμπρόθεσμα (21.05.2021), ήτοι, δέκα (10) ημέρες μετά την κοινοποίηση της Προδικαστικής Προσφυγής στις 11.05.2021 στους λοιπούς προσφέροντες, σκοπεύει δε στην απόρριψη της εν λόγω Προσφυγής, καθόσον η παρεμβαίνουσα προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης Απόφασης, με την οποία επαναξιολογήθηκε η οικονομική της προσφορά, κατόπιν έκδοσης της υπ' αριθμ. 1574/2020 Απόφασης της Αρχής και κρίθηκε ως αποδεκτή. Ως εκ τούτου, ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν από την Αρχή.

7. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παράγραφος 1 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων. Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων. 2. Κατά την εκτέλεση των δημόσιων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής

νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους. [...]».

8. Επειδή, στο άρθρο 53 («Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης») του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρθρων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασης, πλην της προκήρυξης σύμβασης του άρθρου 63 και της προκαταρκτικής προκήρυξης του άρθρου 62 σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ως μέσο προκήρυξης του διαγωνισμού, περιέχουν ιδίως: [...] ιζ) τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 και τους όρους πληρωμής [...]».

9. Επειδή, στο άρθρο 91 («Λόγοι απόρριψης προσφορών») του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης. β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102. [...]».

10. Επειδή, στο άρθρο 95 («Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών») παρ. 5 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «5. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών και παροχής γενικών υπηρεσιών, ισχύουν επιπλέον τα ακόλουθα: α) η τιμή του προς προμήθεια υλικού ή της παρεχόμενης υπηρεσίας δίνεται ανά μονάδα, όπως καθορίζεται στα έγγραφα της σύμβασης. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για παράδοση του υλικού ή της παρεχόμενης υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης, β) στις περιπτώσεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 53, όταν από τα έγγραφα της σύμβασης προβλέπεται αναπροσαρμογή τιμών, τότε η οικονομική προσφορά υποβάλλεται υποχρεωτικά σε ποσοστό έκπτωσης επί της τιμής της εκτιμώμενης αξίας του υλικού ή της παροχής υπηρεσίας εκτός αν άλλως ορίζεται στα έγγραφα της σύμβασης».

11. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει τον Διαγωνισμό και δεσμεύει, τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 53/2011, ΕΣ Πράξεις Τμήματος VI 78/2007, 19/2005, 31/2003 κλπ), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (ΣτΕ 2772/1986, 3670/1992, 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους, καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής, αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.10.2001, Υπόθεση C19/00 SiacConstructionLtd, σκέψεις 34 και 44· ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54).

12. Επειδή, η αρχή της διαφάνειας, προϋποθέτει ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως, πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στη Διακήρυξη του Διαγωνισμού ή στη Συγγραφή Υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του εάν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (ΔΕΕ, Απόφαση της 18.06.2002, Υπόθεση C-92/00, StadtWien, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.12.2002, Υπόθεση C-470/99, Universale-Bau, σκέψη 91· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.04.2005, Υπόθεση C-496/1999, CAS SucchidiFruttaSpA, σκέψη 111 κλπ).

13. Επειδή, η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις Αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά CAS SucchidiFrutta, C 496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, eVigilo, C 538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31).

13. Επειδή, περαιτέρω, είναι θεμιτός και σύμφωνος με την αρχή της τυπικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης ο αποκλεισμός υποψηφίου λόγω μη τήρησης υποχρεώσεων που απορρέουν από τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα και την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, καθόσον είναι σαφής (βλ. εξ αντιδιαστολής Απόφαση PippoPizzo, C-27/2015 της 2ας Ιουνίου 2016, σκέψη 51, όπου κρίθηκε ότι δεν επιτρέπεται ο αποκλεισμός οικονομικού φορέα από διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, λόγω μη τηρήσεως από τον φορέα αυτόν υποχρεώσεως, η οποία δεν προκύπτει ρητώς από τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα ή από την ισχύουσα εθνική νομοθεσία την οποία ρητά παραπέμπει, αλλά από την ερμηνεία των εν λόγω εγγράφων).

14. Επειδή, το ελάχιστο εργατικό κόστος, προσδιορίζεται από τις συνολικές νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων, τις αναλογούσες εργοδοτικές εισφορές, την αναλογία που αντιστοιχεί στα δώρα εορτών (Πάσχα, Χριστουγέννων), στην κανονική άδεια, στο επίδομα αδείας και στο κόστος αντικατάστασης εργαζομένων λόγω κανονικής αδείας, το διοικητικό κόστος παροχής των υπηρεσιών, τα αναλώσιμα, το εργολαβικό κέρδος και τις κρατήσεις υπέρ τρίτων.

15. Επειδή, κατά πάγια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, οικονομική προσφορά, που υπολείπεται του κατώτερου ορίου εργατικού κόστους, όπως αυτό προσδιορίζεται με τη Διακήρυξη, είναι απαράδεκτη και απορριπτέα, ως μη σύμφωνη με τους όρους της Διακήρυξης και προφανώς, ζημιογόνος, έστω και αν δεν υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού κόστους, που προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις συναφείς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (ΔιοικΕφΘεσ. 81/2015, ΕΣ (Μείζονος) 3976/2014, ΔιοικΕφΘεσ. 254/2012, 311/2012 κ.α.).

16. Επειδή, μια Προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής, είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση

C599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 36 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 36), οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς και στην υποβολή μη υποβληθέντος δικαιολογητικού (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 11.05.2017, Υπόθεση C-131/2016, Archus and Gama· ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40 • ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Manona, Υπόθεση C-336/12, σκέψη 36). Άλλωστε, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής αφορά, κατ' αρχήν, νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι υποβληθέντα, μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθόσον τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση, των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα, θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους (βλ. ΔεφΑθ 319/2017). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων, δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες κατά τη ρητή πρόβλεψη εγγράφων της σύμβασης επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C42/13, Cartieradell' AddaSpA κατά CEM AmbienteSpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63, υπ' αριθμ. 1132_1133 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 34).

17. Επειδή, δέσμια αρμοδιότητα υπάρχει, όταν το διοικητικό όργανο, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τους κανόνες δικαίου πραγματικές ή νομικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους, είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, την οποία προκαθορίζουν οι κανόνες αυτοί (Επαμεινώνδας Π. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 1ος τόμος, 15η έκδοση σελ. 138). Συνεπώς, αν η δημόσια διοίκηση δεν ενεργήσει –

όταν ο νόμος απαιτεί ενέργεια- παρανομεί (Α. Ι. Τάχος, Ελληνικό διοικητικό δίκαιο, 5η έκδοση, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1996, σελ, 319).

18. Επειδή, η έννοια «ασυνήθιστη χαμηλή προσφορά» δεν ορίζεται στις διατάξεις του ν. 4412/2016 αλλά ούτε και στο προϊσχύον νομικό πλαίσιο περί ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Ωστόσο, έχει κριθεί ότι το ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τη σύνθεση της προσφοράς και με τη φύση της επίμαχης παροχής (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής, T-570/13, EU:T:2016:40, σκέψη 55 και απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.83). Ειδικότερα, η έννοια περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να καθορίζεται με αναφορά στην υπό ανάθεση σύμβαση, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες αυτής, αλλά και στο εάν τα οικονομικά στοιχεία του προσφέροντος την εμφανιζόμενη ως ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά οικονομικού φορέα, αναφερόμενα με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο, πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στην εν λόγω έννοια (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 866/2008 και ΔΕφαΘ 217/2013 αναφορικά με την ερμηνεία της οικείας έννοιας υπό το προϊσχύον καθεστώς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων). Επομένως, αποδεικνύεται ειδικώς και ορισμένως με την προσκόμιση στοιχείων, μεταξύ άλλων και προσφορών με έκπτωση, σεπαρόμοιους διεξαχθέντες διαγωνισμούς (89/2008 Πράξη Ελεγκτικού Συνεδρίου).

19. Επειδή περαιτέρω έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88 του ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς

του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, TQ3 TravelSolutionsBelgium κατά Επιτροπής, T-148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50· της 11ης Μαΐου 2010, PC-Ware Information Technologies κατά Επιτροπής, T-121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72· της 5ης Νοεμβρίου 2014, Computer Resources International (Luxembourg) κατά Επιτροπής, T-422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59].

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής εκτίμηση του κατά πόσον συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς διενεργείται σε δύο στάδια. Ειδικότερα, σε ένα πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές «φαίνονται» ασυνήθιστα χαμηλές. Η χρήση του ρήματος «φαίνονται» σημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε μία εκ πρώτης όψεως εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Δηλαδή η αναθέτουσα αρχή οφείλει μόνο να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η προσφερόμενη τιμή σε υποβληθείσα προσφορά είναι σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη που προσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Αν δεν υπάρχει τέτοια

ένδειξη στις υποβληθείσες προσφορές και αυτές δεν φαίνονται συνεπώς ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή δύναται να συνεχίσει την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία αναθέσεως της συμβάσεως. Αντιθέτως, αν υφίστανται ενδείξεις ικανές να δημιουργήσουν την υποψία στην αναθέτουσα αρχή ότι ορισμένη προσφορά ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλή, τότε αυτή οφείλει να προβεί, σε δεύτερο στάδιο, στον έλεγχο της συνθέσεως της προσφοράς προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσφορά δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Όταν προβαίνει στον έλεγχο αυτό, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να παρέχει στον οικείο προσφέροντα τη δυνατότητα να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους ο ίδιος εκτιμά ότι η προσφορά του δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει στη συνέχεια να εκτιμήσει τις δοθείσες εξηγήσεις και να κρίνει αν η συγκεκριμένη προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, οπότε υποχρεούται να την απορρίψει (βλ. σχετικά απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.86-89).

20. Επειδή, ομοίως το ΔΕΕ επεσήμανε με σαφήνεια ότι εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή πρώτον, να εντοπίσει τις ύποπτες προσφορές, δεύτερον, να παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αποδείξουν τη σοβαρότητα των προσφορών τους, ζητώντας τους τις διευκρινίσεις που η αναθέτουσα αρχή κρίνει σκόπιμες, τρίτον, να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια των εξηγήσεων που παρείχαν οι ενδιαφερόμενοι και, τέταρτον, να αποφασίσει σχετικά με το αν θα δεχθεί ή αν θα απορρίψει τις προαναφερθείσες προσφορές. [βλ. συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, *Lombardini και Mantovani* (2001) Συλλογή I-9233 σκ.55].

21. Επειδή, η αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, τη διαπίστωση της συνδρομής και την εκτίμηση των σχετικών

πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης (βλ. σχετικά <https://www.prevedourou.gr>). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου.

22. Επειδή, στην ασκηθείσα Παρέμβασή της, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει τα εξής: «...*B. ΩΣ ΠΡΟΣ ΉΣ ΑΒΑΣΙΜΕΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΕΤΓΟΥΣΑΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ*

Η προσφεύγουσα με τον λόγο αυτό της προδικαστικής προσφυγής της επικαλείται αυθαίρετα, αβάσιμα και κατά το δοκούν πως η οικονομική προσφορά της εταιρείας μας είναι ασυνήθιστα χαμηλή και ότι τάχα το υπολογισθέν από την εταιρεία μας διοικητικό κόστος τυγχάνει μη επαρκές. Προς αντίκρουση του ως άνω ισχυρισμού προβάλλονται τα κάτωθι:

Σύμφωνα με το άρθρο 17.11 της εν θέματι διακήρυξης «Κριτήριο ανάθεσης της Σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής. Εάν οι προσφερόμενες τιμές είναι υπερβολικά χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή πριν απορρίψει τις προσφορές, ζητά γραπτώς διευκρινίσεις για τη σύνθεση της προσφοράς τις οποίες τυχόν κρίνει σκόπιμες».

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 88 του Ν.4412/2016: «Όταν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση) της σχετικής πρόσκλησης της αναθέτουσας αρχής.» Οι εξηγήσεις αυτές μπορούν να αφορούν ιδίως : « α) τα οικονομικά χαρακτηριστικά της μεθόδου κατασκευής, της διαδικασίας παρασκευής ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων

για την παροχή των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών ή την εκτέλεση του έργου, γ) την πρωτοτυπία του έργου, των αγαθών ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα, δ) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 18, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 89, ε) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις του άρθρου 131, στ) το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 89. "Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου «Η αναθέτουσα αρχή αξιολογεί τις παρεχόμενες πληροφορίες, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή τον κόστους που προτείνεται. λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2».

Ειδικότερα, η εκτίμηση του κατά πόσο συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς, διενεργείται σε δύο στάδια. Κατά το πρώτο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές «φαίνονται» ασυνήθιστα χαμηλές, και, σε δεύτερο στάδιο, και εφόσον υφίστανται ικανές ενδείξεις που δημιουργούν υποψία ότι ορισμένη προσφορά ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλή, οφείλει να προβεί στον έλεγχο της συνθέσεως της προσφοράς για να βεβαιωθεί περί της βασιμότητας των ενδείξεων, για το αν δηλαδή η φαινομενικά ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά είναι όντως ασυνήθιστα χαμηλή κατά τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 88 Ν.4412/2016. Η αναθέτουσα αρχή, συνεπώς, δεν υποχρεούται να προβεί σε εξαντλητική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς, πολλώ δε μάλλον όταν ούτε η διακήρυξη το επιβάλλει. Στην εκτίμηση αυτή η αναθέτουσα αρχή προβαίνει μόνον αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ενδείξεις περί του ότι είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας αρχής εν προκειμένω, οριοθετείται από «τις γενικές αρχές των οδηγιών για της δημόσιες συμβάσεις και της ΣΛΕΕ», τις γενικές αρχές δικαίου και ιδίως την αρχή της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης, την αρχή απαγόρευσης των διακρίσεων και του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Περαιτέρω, ως εδέχθη η υπ' αρ. 1574/2020 απόφαση της Α.Ε.Π.Π : «...ως παγίως έχει κριθεί, τόσο από την ενωσιακή όσο και από την εθνική νομολογία, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Ωστόσο, εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διάγωνιζομένου, γεννάται υποχρέωση της Διοίκησης να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών αυτών ισχυρισμών διαλαμβάνοντας ειδικά αιτιολογημένη κρίση σχετικά με το εάν η επίμαχη οικονομική προσφορά είναι ή όχι ασυνήθιστα χαμηλή, κατ' ανάλογη εφαρμογή της νομολογίας επί του προϊσχύσαντος νομικού πλαισίου, και τούτο διότι το άρθ. 88 του ν. 4412/2016, δεναφίσταται της προηγούμενης ρύθμισης εφ' ής η παγία νομολογία. Η δε Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να κρίνει ειδικά περί του ευλόγου ή μη των περιλαμβανόμενων στην οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος διοικητικού κόστους παραθέτοντας ειδική προς τούτο αιτιολογία, ύστερα από εκτίμηση όχι απλώς μόνο του εκ μέρους του προσφεύγοντος ισχυρισμών αλλά και της λυσιτέλειας των αναγκαίων διευκρινήσεων, που έχει την ευχέρεια να ζητήσει κατόπιν προσκλήσεως του παρεμβαίνοντος, κατ' εφαρμογή της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 88 του ν.4412/2016 και κατ αποδοχή του αντίστοιχου αιτήματος προβληθέντος με την προδικαστική προσφυγή (σκ.8 1737/2014 ΔΕΦ ΑΘ (ΑΚΤΡ) και Απόφαση ΑΕΠΠ 726/2018, μεταξύ άλλων)».

Πέραν των γενικών αρχών που οριοθετούν το πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης, κριτήρια αντικειμενικά για τον προσδιορισμό κατ' αντικειμενικό τρόπο των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών είναι, μεταξύ άλλων, εκτός των διδαγμάτων κοινής πείρας, η προϋπολογισμένη δαπάνη του διαγωνισμού, ο ανταγωνισμός που αναπτύχθηκε και η διαφορά τιμής της χαμηλότερης προσφοράς από τις άλλες προσφορές και από το μέσο όρο των προσφορών, αλλά και προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο παρεμφερών διαγωνισμών (βλ. Πράξη 179/2008 Ε' Κλιμακίου Ελ. Συνεδρίου). Έχει γίνει δεκτό ότι εύλογη ένδειξη περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς δημιουργείται και όταν

οι υπόλοιπες οικονομικές προσφορές απέχουν κατά πολύ από τη προσφορά του μειοδότη και είναι και οι περισσότερες (235/2017 ΑΕΠΓΠ. Ο έλεγχος της αξιοπιστίας της προσφοράς κατά τον ανωτέρω τρόπο ακολουθείται παγίως από την ευρωπαϊκή νομολογία κατά τον έλεγχο των δημοσίων συμβάσεων.

Συγκρίνοντας, λοιπόν, τις υποβληθείσες στον εν λόγω διαγωνισμό προσφορές, καθίσταται αντιληπτό ότι ελάχιστη απόσταση έχει η δική μας προσφορά σε σχέση με αυτή της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, η προσφορά της εταιρείας μας ανέρχεται στο ποσό των 137.559,80€ και η προσφορά της προσφεύγουσας στο ποσό των 137.970,00€, ήτοι υφίσταται διαφορά που ανέρχεται στο ποσό των μόλις 410,20 €!!!! Δέον, λοιπόν, να επισημανθεί ότι η προσφορά της εταιρείας μας ελάχιστα υπολείπεται της προσφοράς της προσφεύγουσας σε ένα επαρκές πλαίσιο συμμετοχών και ανταγωνισμού. Εφόσον, λοιπόν, οι προσφορές μας ήταν παραπλήσιες και δεν είχαν μεγάλες αποκλίσεις, ορθώς και νομίμως η αναθέτουσα αρχή έκρινε ως καθ' όλα νόμιμη και παραδεκτή, ανακηρύσσοντας την εταιρεία μας εκ νέου ως προσωρινή ανάδοχο.

Η διακήρυξη και η εργατική νομοθεσία ορίζουν ως αναγκαία προϋπόθεση για την υποβολή της οικονομικής προσφοράς τον υπολογισμό «εύλογον ποσοστού διοικητικού κόστους» και κόστους αναλωσίμων. Ωστόσο, το ύψος του ετήσιου διοικητικού κόστους και του ετήσιου κόστους αναλωσίμων που δύναται να θεωρηθεί εύλογο δεν προσδιορίζεται από κάποια κανονιστική διάταξη. Η έννοια του «εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους» συνιστά αόριστη νομική έννοια με προσδιοριστικό ρόλο την οικονομική προσφορά, το συγκεκριμένο περιεχόμενο της οποίας κρίνεται ανά περίπτωση, χωρίς να υφίσταται κάποιο συγκεκριμένο όριο για τη διάγνωση της πλήρωσής της, αφού ο προσδιορισμός εύλογου διοικητικού και εργολαβικού κέρδους για την παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών ανάγεται στον τρόπο άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσφέροντος ο οποίος είναι ελεύθερος να διαμορφώσει την οικονομική προσφορά του κατά την ελεύθερη κρίση του, αναλαμβάνοντας και το βάρος του επιχειρηματικού κινδύνου κατά τη διαμόρφωση της τιμής της προσφοράς του (ΙΔΕφΛαρ 19/2011). Τα κόστη αυτά εξαρτώνται από την φύση και το μέγεθος της συγκεκριμένης σύμβασης, το μέγεθος, τις συνθήκες οργάνωσης και τις

δυνατότητες εκάστου προσφέροντος. Επιπλέον, με δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία των διαγωνισμών για υπηρεσίες καθαριότητας ή φύλαξης διενεργείται επί τη βάση του κριτηρίου ανάθεσης αυτού της χαμηλότερης τιμής, όπως εξάλλου εν προκειμένω, οι διαγωνιζόμενες εταιρείες καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια συμπίεσης του λειτουργικού κόστους εκτέλεσης του έργου που αναλαμβάνουν.

Περαιτέρω, το άρθρο 32 του Ν. 4782/2021 τροποποιεί το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016 από 01/06/2021 και πλέον για πρώτη φορά παρέχεται ένα τεκμήριο για τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, ως κάτωθι: «5α. Στις δημόσιες συμβάσεις έργων, μελετών, παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών, ως ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, σε κάθε περίπτωση, τεκμαίρονται προσφορές που υποβάλλονται σε διαγωνισμό και εμφανίζουν απόκλιση μεγαλύτερη των δέκα (10) ποσοστιαίων μονάδων από τον μέσο όρο του συνόλου των εκπτώσεων των παραδεκτών προσφορών που υποβλήθηκαν...». Παρ' όλο που η ως άνω ρύθμιση δεν δύναται να εφαρμοστεί ευθέως στην προκειμένη, σε κάθε περίπτωση σίγουρα εισάγει ένα ασφαλές αριθμητικό κριτήριο βάσει του οποίου μια οικονομική προσφορά τεκμαίρεται ως ασυνήθιστα χαμηλή.

Με βάση το ως άνω κριτήριο που εισάγει ο Ν. 4782/2021, παρασάγγας απέχει από το να χαρακτηριστεί η οικονομική μας προσφορά ως ασυνήθιστα χαμηλή. Ειδικότερα, αναφορικά με το ύψος του προϋπολογισμού που ανέρχεται στο ποσό των 159.600,00 ευρώ, η εταιρεία μας, με οικονομική προσφορά 137.559,80 €, παρείχε έκπτωση σε ποσοστό 13,80965 %, η προσφεύγουσα εταιρεία, με οικονομική προσφορά 137.559,80 €, παρείχε έκπτωση σε ποσοστό 13,55263 % και η εταιρεία ..., με οικονομική προσφορά 143.475,90€ παρείχε έκπτωση σε ποσοστό 10,10282 %. Ο μέσος όρος των παραδεκτών προσφορών ανέρχεται σε $12,48837\% \{(13,80965\% - 13,55263\% + 10,10282\%) / 3\}$ και η απόκλιση της οικονομικής μας προσφοράς από το μέσο όρο των παραδεκτών προσφορών συνίσταται σε ποσοστό 1,32128 %, ήτοι σε ποσοστό που απέχει κατά πολύ από τις 10 ποσοστιαίες μονάδες, πάνω από τις οποίες ο νόμος εισάγει τεκμήριο ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς. Η ως άνω μικρή απόκλιση

από το μέσο όρο αποτελεί ένα ασφαλές κριτήριο ότι η οικονομική μας προσφορά ΟΥΔΟΛΩΣ συνιστά ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά, αφού, άλλωστε, κατά πάγια νομολογία ο χαρακτηρισμός αυτός συντρέχει και όταν οι υπόλοιπες οικονομικές προσφορές απέχουν κατά πολύ από τη προσφορά του μειοδότη.

Το γεγονός, δε, ότι κάποιος διαγωνιζόμενος έχει καταστρώσει την Οικονομική Προσφορά του κατά διαφορετικό τρόπο έναντι ανταγωνιστή του, υπό την επιφύλαξη βέβαια τήρησης των απαιτήσεων που έχουν τεθεί στη Διακήρυξη και τη συμφωνία με την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία, αποτελεί σύμφυτο χαρακτηριστικό της επιχειρηματικής δράσης που αναπτύσσουν οι οικονομικοί φορείς στο πεδίο των δημοσίων διαγωνισμών και της ελευθερίας να οργανώνουν κατά τρόπο ανταγωνιστικό την οικονομική τους προσφορά (πρβλ. ΕΑΣΤΕ 272/2008, ΑΕΠΠ 704/2018). Δηλαδή, εφόσον ούτε από την κρίσιμη Διακήρυξη ούτε από το άρθρο 68 Ν. 3863/2010 δεν ορίζεται ένα προκαθορισμένο ποσό (βλ. και VI Τμ. ΕΣ 6175/2015, 3071/2014, 2998/2014, 4410/2013, 2653/2012, 1724/2012, 1723/2012, 1664/2012), για την κατάστρωση της Οικονομικής Προσφοράς σε διαγωνισμούς υπηρεσιών/φύλαξης, στο πλαίσιο της ευρύτερης πρόκλησης, ο οποίος αποβαίνει υπέρ της αναθέτουσας αρχής, ο αριθμητικός προσδιορισμός του διοικητικού κόστους, κόστους αναλωσίμων και του εργολαβικού οφέλους μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις (θεμιτές πάντως) επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου, σε συνδυασμό και με ενδεχόμενες ιδιαίτερα ευνοϊκές περιστάσεις υπό τις οποίες τελεί κατά την παροχή των υπηρεσιών του (πρβλ. ΔΕφΑΘ 810/2012, ΔΕφΛαρ 19/2011, VI Τμ. ΕΣ 2090/2011 κ.ά.).

Άλλωστε, η εταιρεία μας τυγχάνει κερδοφόρα επιχείρηση που δραστηριοποιείται στο χώρο παροχής υπηρεσιών φύλαξης και έχει μια σταθερά ανοδική πορεία η οποία καταδεικνύεται από τους ήδη προσκομιζόμενους στον εν λόγω διαγωνισμό ισολογισμούς των τελευταίων ετών. **Από τον κύκλο εργασιών της εταιρείας μας αλλά και από τα κερδοφόρα αποτελέσματα της προκύπτει εναργώς ότι διαθέτουμε μία συνεχώς αυξανόμενη συναλλακτική δραστηριότητα στο χώρο δράσης μας ως μια υγιής και συναλλακτικά**

φερέγγυα επιχείρηση. η οποία ανταποκρίνεται πλήρως στις υποχρεώσεις της. Η φερεγγυότητα και η αξιοπιστία της εταιρείας μας καθώς και η υγιής και σταθερή κερδοφορία της επιχείρησής μας παρέχει πλήρως την ασφάλεια ότι δύναται να ανταποκριθεί και να εκτελέσει την υπό κρίση σύμβαση τηρώντας απαρέγκλιτα την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία όπως και τους όρους της διέπουσας αυτήν Διακήρυξη.

Επιπροσθέτως, είναι παντελώς ανυπόστατες και αναπόδεικτες οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ότι δήθεν υπάρχει συγκεκριμένο κόστος έκδοσης για την εγγυητική επιστολή συμμετοχής, που θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος εκάστης συμμετέχουσας, και το οποίο ανέρχεται μάλιστα σε συγκεκριμένο ποσό. Ο εν λόγω ισχυρισμός ουδεμία βασιμότητα έχει, αφού από ουδέν νομοθέτημα ή διάταξη της διακήρυξης προκύπτει σχετική υποχρέωση. Έπιπεραιτέρω, η υπόθεση της προσφεύγουσας για την έκδοση της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων είναι όλως αβάσιμη, δεδομένου ότι προκαταβάλλει αυθαίρετα το από πού θα προμηθευτεί η εταιρεία μας την ως άνω εγγυητική. Τουναντίον, το κόστος έκδοσης της εγγυητικής επιστολής εναπόκειται στην εμπορική πολιτική κάθε εταιρείας. την οποία αναπτύσσει ελευθέρα σύμφωνα με την εμπορική της δραστηριότητα και την συναλλακτική πρακτική της στις εμπορικές της σχέσεις. **Το διοικητικό κόστος έκδοσης εγγυητικής επιστολής διαμορφώνεται κατά κανόνα ανάλογα με το βαθμό της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει η τράπεζα με τον οικονομικό φορέα, ο οποίος μπορεί να επιλέξει ελευθέρα τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με τα οποία θα συνεργαστεί, τον τρόπο και τον τόπο έκδοσης των εγγυητικών επιστολών.** Τυχόν περιορισμοί στο ύψος του ποσού έκδοσης και διατήρησης εγγυητικής επιστολής θα συνιστούσε αθέμιτη δέσμευση αντίθετη προς τις αρχές της ελευθερίας των συμβάσεων, διότι έτσι θα ήτο σαν να υπεισέργετο η αναθέτουσα αργή στην σχέση του οικονομικού φορέα με το πιστωτικό ίδρυμα. Άλλωστε, ο σκοπός της ανάδειξης της φερεγγυότητας της κάθε εταιρείας επιτελείται από την προσκόμιση της εγγυητικής επιστολής που ζητείται από τις Διακηρύξεις με ποινή απαράδεκτου.

Η εταιρεία μας έχοντας χρηματοοικονομική επάρκεια είναι σε θέση να καλύψει τα απαιτούμενα ποσά της εγγυητικής επιστολής, δεδομένου και του κύκλου των εργασιών και της πιστοληπτικής της ικανότητας. Θα ήταν υπέρμετρο να ελέγχεται, συνεπώς, και το ποσό που αντιστοιχεί στην έκδοση και διατήρηση αυτής, διότι όπως προαναφέρθηκε, κάτι τέτοιο αφορά στη σχέση τράπεζας και εταιρείας αποκλειστικά. Περαιτέρω, η εταιρεία μας έχει τη **δυνατότητα συμψηφισμού των διατραπεζικών χρεώσεων και των εξόδων με τα μικρά ποσά επιβάρυνσης από την εγγυητική επιστολή συμμετοχής και καλής εκτέλεσης**, λόγω ακριβώς της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει η τράπεζα με την εταιρεία, και ειδικότερα λόγω των προθεσμιακών καταθέσεων και των πιστωτικών τόκων που λαμβάνει η τελευταία. Αυτή τη δυνατότητα έχει αξιοποιήσει και κατά την έκδοση της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής στον επίμαχο διαγωνισμό.

Πιο συγκεκριμένα, η εταιρεία μας έχει τη δυνατότητα συμψηφισμού του ποσού των τόκων των προθεσμιακών καταθέσεων που διατηρεί στην Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» με τα μικρά ποσά επιβάρυνσης από την εγγυητική επιστολή συμμετοχής και καλής εκτέλεσης. Λόγω ακριβώς της πολυετούς συνεργασίας με την ως άνω τραπεζική εταιρεία και της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτυχθεί, αλλά και λόγω του υψηλού ποσού των προθεσμιακών καταθέσεων που διατηρεί η εταιρεία μας στην εν λόγω τράπεζα ως αποτέλεσμα της οικονομικής της ευρωστίας, η τελευταία μας παρέχει τη δυνατότητα να εκδίδουμε τις εγγυητικές μας επιστολές με μικρό κόστος.

Περαιτέρω, από κανένα σημείο της οικείας διακήρυξης δεν ορίζεται ότι απαιτείται ασφαλιστική κάλυψη που να αφορά ειδικά το συγκεκριμένο και μόνον υπό ανάθεση αντικείμενο του επίμαχου διαγωνισμού. Ούτε ορίζεται ως προϋπόθεση και κριτήριο οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας η ύπαρξη ενεργού ασφαλιστηρίου συμβολαίου, χωρίς να υπάρχει ουδεμία υποχρέωσιγία συμπερίληψη στο διοικητικό, κόστους ασφαλιστηρίου συμβολαίου, ως παραπλανητικοί και παρελκυστικά ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.

Παρά ταύτα, η εταιρεία μας διαθέτει το εν ισχύ υπ' αριθμ. ... ασφαλιστήριο συμβόλαιο με την εταιρεία ..., που καλύπτει τις ανάγκες όλων των ενεργών συμβάσεων της εταιρείας με τους εκάστοτε πελάτες της. Τυχόν νέες συμβάσεις που υπογράφει η εταιρεία καλύπτονται από το εν λόγω ασφαλιστήριο χωρίς καμία επιπλέον επιβάρυνση (ασφάλιστρο). καθώς -όπως είναι παγκοίμως και με βάση τα γενικότερα συναλλακτικά ήθη ευρέως γνωστό- η εξόφληση του ασφάλιστρου καταβάλλεται με την υπογραφή του σχετικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου. Δεδομένου ότι η εταιρεία μας έχει συνάψει σωρεία συμβάσεων, το κόστος του γενικού ασφαλιστηρίου έχει καλυφθεί εξ ολοκλήρου, επομένως, δεν υπάρχει υποχρέωση συμπερίληψης στο διοικητικό κόστος της υπό κρίση σύμβασης. Εάν μάλιστα προβαίναμε σε κοστολόγηση του ήδη υπάρχοντος ασφαλιστηρίου συμβολαίου, τότε θα ζημιώναμε την αναθέτουσα αρχή με κόστος το οποίο δεν είναι υπαρκτό, μιας και το ασφάλιστρο του ήδη υφιστάμενου ασφαλιστηρίου συμβολαίου έχει υπολογισθεί και εξοφληθεί από πόρους και κέρδη που εξασφάλισε η εταιρεία από άλλες συμβάσεις.

Συνεπώς, η εταιρεία μας διαθέτει ενεργό γενικό ασφαλιστήριο το οποίο καλύπτει κάθε κίνδυνο και το οποίο έχει επιβαρύνει με το κόστος του μερίδιου του προϋπολογισμού προγενέστερων συμβάσεων της εταιρείας. Δεδομένου ότι η εταιρεία έχει ήδη μεγάλη συμμετοχή σε διαγωνιστικές διαδικασίες, έχει καλύψει το κόστος του γενικού ασφαλιστηρίου από τις ήδη υπάρχουσες συμβάσεις, επομένως δεν υφίσταται λόγος να επιβαρυνθεί η αναθέτουσα αρχή με το κόστος αυτό εκ νέου. Θα ήταν δε απολύτως ανώφελη και περιττή η σύναψη νέου ασφαλιστηρίου συμβολαίου που να περιλαμβάνει ειδικώς το υπό ανάθεση αντικείμενο του διαγωνισμού, αφ' ης δεν προβλέπεται καν τέτοια υποχρέωση εκ της διακηρύξεως.

Σε κάθε δε περίπτωση, είναι αναγκαίο να τονιστεί ότι όσον αφορά στο κόστος έκδοσης και διατήρησης της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής και καλής εκτέλεσης και στη διαμόρφωση του ύψους των ασφαλίσεων έχει κριθεί ρητώς από τη νομολογία του ανωτάτου διοικητικού δικαστηρίου ότι η Επιτροπή Διαγωνισμού δεν επιτρέπεται να καθορίζει ή να υποδεικνύει σε κάποιο πιστωτικό ίδρυμα το κόστος που θα επιβάλλει σε πελάτη του για την έκδοση εγγυητικής

επιστολής ή σε κάποια ασφαλιστική εταιρεία για την έκδοση ασφαλιστηρίου συμβολαίου, διότι κάτι τέτοιο θα αποτελούσε παραβίαση της ελευθερίας των συμβάσεων καθώς και παράλογη υπέρβαση των αρμοδιοτήτων και καθηκόντων της (108/2014 ΣΤΕ, ΝΟΜΟΣ), δεδομένου ότι το κόστος αυτό εξαρτάται από παράγοντες που σχετίζονται κυρίως με το οικονομικό προφίλ της κάθε εταιρείας, την επαγγελματική σχέση την οποία διατηρεί με το πιστωτικό ίδρυμα με το οποίο συνεργάζεται ή με την ασφαλιστική εταιρεία, αντίστοιχα.

Τα ίδια ως άνω ισχύουν και για τα λοιπά λειτουργικά έξοδα της εταιρείας, καθώς και για τις αποσβέσεις των μηχανημάτων και εν γένει του πάγιου εξοπλισμού. Ειδικότερα, η εταιρεία μας κατέχει ήδη στη διάθεσή της για την υλοποίηση της υπό ανάθεση σύμβασης, εξοπλισμό (ρουχισμό- στολές, αλεξίσφαιρα γιλέκα, διακριτικά σήματα, ασύρματοι, φακοί, σφυρίχτρες, κουμπί πανικού, βιβλία συμβάντων και ημερολογίων κλπ). Ο ως άνω εξοπλισμός έχει αγοραστεί και αποσβεστεί ήδη σε προηγούμενες χρονικές περιόδους και σε προηγούμενες συμβάσεις της εταιρείας. Μάλιστα, δεδομένης της πληθώρας των ενεργών συμβάσεων που έχει υπογράψει η εταιρεία μας, όλο ο απαιτούμενος εξοπλισμός για την καλή εκτέλεση της υπό κρίση σύμβασης δεν μας προκαλεί πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση. Ο συνυπολογισμός, λοιπόν, επιπλέον κόστους για εξοπλισμό στο διοικητικό μας κόστος θα είχε ως αποτέλεσμα την επιβάρυνσή του Δήμου ... με μη υπαρκτά κόστη. Είναι αναγκαίο, δε, να σημειωθεί πως ο αναγκαίος εξοπλισμός έχει, σύμφωνα με τις οδηγίες των κατασκευαστών, διάρκεια χρήσης, η οποία υπερβαίνει κατά πολύ τη συμβατική διάρκεια της υπό ανάθεση σύμβασης (ήτοι φύλαξη 14 μηνών), με συνέπεια ο εξοπλισμός αυτός να επιβαρύνει αναλογικά και μόνο την εν λόγω σύμβαση, αφού μετά τη λήξη της θα συνεχίσει να αξιοποιείται και σε μελλοντικές συμβάσεις.

Αξιοσημείωτο είναι δε, ότι η εταιρεία μας, **ούτως ή άλλως, απασχολεί ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, ασχέτως ανάληψης ή μη της παρούσης συμβάσεως και ούτως, η εκτέλεση της δεν θα επιβαρύνει την εταιρεία μας με επιπλέον κόστος για την απασχόλησή τους.** Ακόμη και σε περίπτωση που ήθελε κριθεί αναγκαίο να υπολογιστεί το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, λόγω του μεγάλου αριθμού ενεργών

συμβάσεων που έχει υπογράψει η εταιρεία μας στην Αττική, τα εν λόγω κόστη είναι ανεπαίσθητα.

Εκ των ανωτέρω, συνάγεται ότι το υπολογισθέν από την εταιρεία μας διοικητικό κόστος, που ανέρχεται στο ποσό των 187,02 ευρώ είναι εύλογο και υπερκαλύπτει την εκτέλεση της παρούσης συμβάσεως. Έχουν συμπεριληφθεί σε αυτήν το κόστος της αναλογικής εργοδοτικής εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ (20,00€άτομο ετησίως για 7 άτομα για τη 14μηνια συμβατική διάρκεια), το κόστος των εγγυητικών επιστολών, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης του ασφαλιστηρίου συμβολαίου (αν και δεν ζητείται από την διακήρυξη), το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης ιδιόκτητου αποσβεσμένου εξοπλισμού, καθώς και λοιπά τυχόν έξοδα. Ούτως, η οικονομική μας προσφορά είναι σύννομη και έχει συνταχθεί σύμφωνα με τους κανόνες της οικείας διακήρυξης και της κείμενης νομοθεσίας.

Είναι αναγκαίο, δε, να επισημανθεί ότι και η υπ' αρ. 1574/2020 απόφαση της ΑΕΠΠ, που έκρινε επί της πρώτης προδικαστικής προσφυγής, αναγνώρισε ρητώς ότι η εταιρεία μας, ως παρεμβαίνουσα και στο πλαίσιο της υποστήριξης της οικονομικής της προσφοράς και δη, του ευλόγου του διοικητικού κόστους, πρόβηεν «σε ουσιώδεις και συγκεκριμένους ισχυρισμούς αναφορικά με τη σύνθεση της προσφοράς του (βλ. αναλυτικά σκ.13 της παρούσας)» (σκέψη 31, σελ. 84) .

Περαιτέρω, ορθώς και αιτιολογημένα η προσβαλλομένη έκρινε ότι «...Η Διακήρυξη όπως και η εργατική νομοθεσία ορίζουν ως αναγκαία προϋπόθεση για την υποβολή της οικονομικής προσφοράς τον υπολογισμό «εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους» και κόστους αναλωσίμων. Όμως δεν προβλέπεται σε κάποια διάταξη νόμου το εύλογο, αριθμητικά, ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών φύλαξης ή/και καθαριότητας. Ο αριθμητικός προσδιορισμός του διοικητικού κόστους, κόστους αναλωσίμων και του εργολαβικού οφέλους μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις (θεμιτές πάντως) επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου, σε συνδυασμό και με ενδεχόμενες ιδιαίτερα ευνοϊκές περιστάσεις

υπό τις οποίες τελεί κατά την παροχή των υπηρεσιών του (πρβλ. ΔΕφΑΘ 810/2012, ΔΕφΛαρ 19/2011, VI Τμ. ΕΣ2090/2011 κ.ά.)... Εν όψει των υποβληθεισών εξηγήσεων και υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της διενεργούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, το προσφερόμενο ποσό διοικητικού κόστους από την διάγωνιζόμενη εταιρεία, είναι εύλογο, εις τρόπον ώστε να καλύπτονται στοιχειωδώς οι λειτουργικές ανάγκες εκτελέσεως της υπό σύναψιν συμβάσεως και να μην καθίσταται αυτή ζημιογόνος».

Συνεπώς, καθόλα νόμιμα, επαρκώς αιτιολογημένα και χωρίς να παραβιάσει τα όρια της διακριτικής ευχέρειας η αναθέτουσα αρχή, διαθέτοντας επαρκή και αντικειμενικά στοιχεία, έκρινε την οικονομική προσφορά της εταιρείας μας αποδεκτή

23. Επειδή, η οικεία αναθέτουσα αρχή δεν απέστειλε έγγραφο Απόψεων σε σχέση με την υπό κρίση Προσφυγή, παρόλο που τούτο της ζητήθηκε με τη σχετική Πράξη της Προέδρου του παρόντος Κλιμακίου της Αρχής.

24. Επειδή, από την επισκόπηση του συνόλου των στοιχείων της εξεταζόμενης υπόθεσης, προκύπτουν τα εξής:

A) Επισημαίνεται καταρχάς ότι, η δικαιολόγηση της δυνατότητας εκτίμησης μιας οικονομικής προσφοράς (ως «ασυνήθιστα χαμηλής» ή όχι) εκ μέρους των αναθετουσών αρχών, δεν συνεπάγεται την απεριόριστη άσκηση διακριτικής ευχέρειας κατά την εκτίμηση, αλλά και την ενδεχόμενη απόρριψη των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών και επομένως, οι Αποφάσεις τους θα πρέπει να καθοδηγούνται από τις γενικές αρχές των Οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις και της ΣΛΕΕ και, επίσης, θα πρέπει να τηρούνται οι γενικές αρχές δικαίου και ιδίως, η αρχή της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης. Ειδικότερα, στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων, σύμφωνα με το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» του Ν. 4412/2016 (ομοίως άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να καθοδηγούνται και από την αρχή απαγόρευσης των διακρίσεων και του ελεύθερου ανταγωνισμού. Εξάλλου, ακόμη και ελλείψει

χαρακτηριστικών που δημιουργούν διακρίσεις, η αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού μπορεί να επιβάλει πρόσθετους περιορισμούς στην ικανότητα της αναθέτουσας αρχής να δέχεται ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, εμποδίζοντάς την να το πράξει εάν η αποδοχή της «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς» δημιουργεί ή ενισχύει στρέβλωση του ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά.

Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι στο άρθρο 68 «Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών» του Ν. 3863/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 4144/2013 (ΦΕΚ Α ' 88), ορίζεται ότι: «1. *Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) [...] Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων [...]».*

Β) Από την επισκόπηση των στοιχείων του φακέλου και ιδίως, των επίμαχων διευκρινίσεων που παρασχέθηκαν από την παρεμβαίνουσα ενώπιον της αναθέτουσας αρχής προς επεξήγηση του δηλωθέντος ποσού διοικητικού κόστους (τους σχετικούς δε ισχυρισμούς επαναλαμβάνει και στην ασκηθείσα Παρέμβασή της), προκύπτει ότι η εν λόγω εταιρία στηρίζει-εν πολλοίς-τις αιτιάσεις της, στο γεγονός, ότι από τον κύκλο εργασιών της, αλλά και από τα κερδοφόρα αποτελέσματα της, συνάγεται ότι διαθέτει μία συνεχώς αυξανόμενη συναλλακτική δραστηριότητα, ως μια υγιής και συναλλακτικά φερέγγυα επιχείρηση. η οποία ανταποκρίνεται πλήρως στις υποχρεώσεις της, καθώς και

στο ότι:«...δεν υπάρχει συγκεκριμένο κόστος έκδοσης για την εγγυητική επιστολή συμμετοχής, που θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος εκάστης συμμετέχουσας».

Συναφώς, η παρεμβαίνουσα αναφέρεται γενικόλογα στην έννοια του «διοικητικού κόστους» και στην έννοια της «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς», ως αυτή περιγράφεται στις διατάξεις του άρθρου 88 του Ν. 4412/2016 και ως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία, ενώ, λόγω της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών, απαραδέκτως, παραπέμπει σε δικαστικές αποφάσεις που έκριναν (ως είναι λογικό), έτερα ζητήματα και δη, υπό το φως διατάξεων έτερων Διακηρύξεων.

► Περαιτέρω, στις παρασχεθείσες διευκρινίσεις του συγκεκριμένου οικονομικού φορέα, παρατίθενται - χωρίς την προσκόμιση των αντίστοιχων αποδεικτικών στοιχείων, ως έδει - **αναφορές σε μη αποδεδειγμένες συναλλακτικές σχέσεις** του με την «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε», αφού δεν προσκόμισε οιοδήποτε έγγραφο από το οποίο να αποδεικνύεται η ειδικότερη προνομιακή μεταχείρισή του από το συγκεκριμένο Τραπεζικό ίδρυμα, όπως, επίσης, και **αόριστες αναφορές σε απόσβεση τεχνικού εξοπλισμού** (όπως, π.χ ο ισχυρισμός του ότι: «... η εταιρεία μας κατέχει ήδη στη διάθεσή της για την υλοποίηση της υπό ανάθεση σύμβασης, εξοπλισμό (ρουχισμό- στολές, αλεξίσφαιρα γιλέκα, διακριτικά σήματα, ασύρματοι, φακοί, σφυρίχτρες, κουμπί πανικού, βιβλία συμβάντων και ημερολογίων κλπ). Ο ως άνω εξοπλισμός έχει αγοραστεί και αποσβεστεί ήδη σε προηγούμενες χρονικές περιόδους και σε προηγούμενες συμβάσεις της εταιρείας...»), χωρίς, όμως, την προσκόμιση σχετικών **εξοφλητικών τιμολογίων** για τα προαναφερθέντα είδη, ώστε να αποδειχθεί ότι η εταιρία έχει ήδη επιβαρυνθεί με την αγορά τους και δεν τα έχει χρησιμοποιήσει στο πλαίσιο εκτέλεσης άλλων συμβάσεων ή/και χωρίς την προσκόμιση **Βιβλίου Μητρώου Παγίων**. Εξάλλου, ως έχει κριθεί από την Αρχή, όπου απαιτούνται τεχνικά μέσα και εξοπλισμός, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη εάν αυτά θα πρέπει να φέρουν χαρακτηριστικά τέτοια, που θα απαιτούν την το πρώτον απόκτησή τους, αλλά και εκ φύσεως ανάλωση της όλης αξίας τους κατά την εκτέλεση της προκείμενης σύμβασης (όπως, επί παραδείγματι,

αν στο τέλος της σύμβασης θα έχουν υποστεί τέτοια αναμενόμενη φθορά, ώστε να μην είναι επαναχρησιμοποιήσιμα) και ούτως, δεν θα μπορέσουν να ξαναχρησιμοποιηθούν από τον ανάδοχο στο πλαίσιο εκτέλεσης άλλης σύμβασης(βλ. υπ' αριθμ. 396/2018 Απόφαση Α.Ε.Π.Π, σκέψη 7). Μάλιστα, στην ίδια Απόφαση κρίθηκε ότι, πέραν της χρήσης των τεχνικών μέσων/εξοπλισμού στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης, θα πρέπει – αναλόγως του ειδικότερου αντικειμένου και της φύσης των τυχόν απαιτούμενων αναλωσίμων ή κεφαλαιουχικών μέσων που η εκτέλεση της σύμβασης απαιτεί – να ληφθεί υπόψη και το *«κόστος αποθήκευσης, μετακίνησης ή τυχόν διανομής των παραπάνω αναλωσίμων ή τεχνικών μέσων που θα χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση της σύμβασης, όπως και τακτικής ή έκτακτης συντήρησης και επισκευών επί των τυχόν κεφαλαιουχικών μέσων, και το οποίο είναι διάφορο του κόστους εκ της απόσβεσης αυτών...»*.

Συναφώς, έχει κριθεί από την Α.Ε.Π.Π., ότι είναι σημαντικός ο συνυπολογισμός κρίσιμων παραγόντων που συνάδουν με την ίδια τη φύση, αλλά και τον τρόπο υλοποίησης της προκηρυσσόμενης σύμβασης (π.χ επιδιόρθωση στολών κλπ), που θα μπορούσαν να επηρεάσουν σημαντικά και ειδικότερα, να επαυξήσουν τις επίμαχες δαπάνες(βλ. υπ' αριθμ. 577/2020 Απόφαση 7^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 37, όπου, μεταξύ άλλων, κρίθηκε ότι: *«...τα ως άνω αποθέματα δεν είναι ανεξάντλητα, καθώς θα πρέπει να ανακυκλώνονται και πιθανόν να επαναχρησιμοποιούνται και σε άλλες συμβάσεις που έχει υπογράψει ο εν λόγω οικονομικός φορέας, ενώ η χρήση των ζητούμενων ειδών για τις ανάγκες έτερης εκτελούμενης σύμβασης, είναι σαφές ότι, όχι μόνο επιβαρύνει ανάλογα τον προϋπολογισμό της επίμαχης σύμβασης, αφού εντάσσεται αναγκαστικά στο διοικητικό κόστος της τελευταίας, αλλά και θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά της...»*).

► Επιπροσθέτως, στις παρασχεθείσες διευκρινίσεις της εν λόγω εταιρίας, παρατίθενται γενικές **-θεωρητικές-παραδοχές**, όπως π.χ ότι: *«Το διοικητικό κόστος έκδοσης εγγυητικής επιστολής διαμορφώνεται κατά κανόνα ανάλογα με το βαθμό της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει η τράπεζα με τον οικονομικό φορέα, ο οποίος μπορεί να επιλέξει ελεύθερα τα χρηματοπιστωτικά*

ιδρύματα με τα οποία θα συνεργαστεί, τον τρόπο και τον τόπο έκδοσης των εγγυητικών επιστολών...», παραδοχή που, άλλωστε, ουδόλως αμφισβητείται από την προσφεύγουσα,

ή ότι: «... το κόστος του γενικού ασφαλιστηρίου έχει καλυφθεί εξ ολοκλήρου, επομένως, δεν υπάρχει υποχρέωση συμπερίληψης στο διοικητικό κόστος της υπό κρίση σύμβασης...», αφού δεν προσκόμισε οιοδήποτε έγγραφο με τις διευκρινίσεις της, από το οποίο να αποδεικνύεται η δήθεν μηδενική επιβάρυνση του ετήσιου ασφαλιστηρίου συμβολαίου που διαθέτει εν ισχύ, από τη συμπερίληψη και τηςεπίμαχης σύμβασης στο συγκεκριμένο συμβόλαιο,

και τέλος ότι: «...ούτως ή άλλως, απασχολεί ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, ασχέτως ανάληψης ή μη της παρούσης συμβάσεως και ούτως, η εκτέλεση της δεν θα επιβαρύνει την εταιρεία μας με επιπλέον κόστος για την απασχόλησή τους...»,αφού δεν υπέβαλε οιοδήποτε αποδεικτικό έγγραφο με τις διευκρινίσεις της, από το οποίο να αποδεικνύονται οι σχετικοί ισχυρισμοί της.

Επομένως, η εν λόγω εταιρία δεν απέδειξε, ούτε ότι έχει τη δυνατότητα συμψηφισμού των διατραπεζικών χρεώσεων και των εξόδων με τα ποσά επιβάρυνσης από την εγγυητική επιστολή συμμετοχής και καλής εκτέλεσης, λόγω της σχέσης εμπιστοσύνης που έχει αναπτύξει με την «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», ούτε ότι δεν υπάρχει καμία υποχρέωση για συμπερίληψη στο διοικητικό κόστος, του κόστους του ασφαλιστηρίου συμβολαίου γενικής αστικής ευθύνης (ποσού 3.000.000,00 ευρώ), ούτε ότι έχουν επέλθει αποσβέσεις των μηχανημάτων και εν γένει του πάγιου εξοπλισμού της (όπως δε αορίστως και συνεπώς, απαραδέκτως αναφέρει ότι: «Ο συνυπολογισμός, λοιπόν, επιπλέον κόστους για εξοπλισμό στο διοικητικό μας κόστος θα είχε ως αποτέλεσμα την επιβάρυνσή του Δήμου ... με μη υπαρκτά κόστη...»), αλλά ούτε και ότι απασχολεί ήδη Ιατρό εργασίας και Τεχνικό ασφαλείας,πολλώ δε μάλλον, ότι«...Ακόμη και σε περίπτωση που ήθελε κριθεί αναγκαίο να υπολογιστεί το κόστος αναλογικής επιβάρυνσης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, λόγω του μεγάλου αριθμού ενεργών συμβάσεων που έχει υπογράψει η εταιρεία μας στην Αττική, τα εν λόγω κόστη είναι ανεπαίσθητα...».

Γ) Δοθέντος ότι οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να προσκομίζουν εμπειριστατωμένα στοιχεία, τα οποία να ερείδονται σε συγκεκριμένα δεδομένα, ώστε να εξαχθεί μια ασφαλής αξιολογική κρίση για τα στοιχεία της οικονομικής τους προσφοράς, από τα ανωτέρω αναφερόμενα συνάγεται ότι η καθής η Προσφυγή δεν αιτιολόγησε, ως όφειλε, το επίμαχο κόστος, ενώ συγχρόνως φέρεται να μην έλαβε υπόψη της τις πρόσθετες οικονομικές επιβαρύνσεις που μπορεί να ανακύψουν αναφορικά με τους απαιτούμενους υλικούς ή τεχνικούς πόρους, ώστε να δύναται ευλόγως να θεωρηθεί ότι μπορεί να εκτελέσει την προς ανάθεση σύμβαση.

Περαιτέρω, επειδή η έννοια της «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς» δεν θεμελιώνεται αορίστως, αλλά καθορίζεται με αναφορά στο υπό εκτέλεση έργο, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες του τελευταίου, αλλά και στο εάν τα οικονομικά στοιχεία - αναφερόμενα με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο - συγκροτούν μη «ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά», η γενική αναφορά της παρεμβαίνουσας στην οργανωτική της δομή, στον εξοπλισμό της και στην υποδομή που ήδη διαθέτει ή/και στην επιτυχή ολοκλήρωση των έργων που έχει ήδη αναλάβει, δεν παρίσταται ως νόμιμη αιτιολογία.

Συνεπώς, η καθής η Προσφυγή δεν απέδειξε ότι έχει διαμορφώσει την οικονομική της προσφορά λαμβάνοντας υπόψη ότι, από πλευράς διοικητικού κόστους, δεν προκαλείται πρόσθετη δαπάνη, με την οποία να βαρύνεται η παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, δεδομένου ότι για την εκτέλεση της οικείας σύμβασης θα χρησιμοποιηθεί η ήδη υπάρχουσα υποδομή, καθώς και ο εξοπλισμός και τα τεχνικά μέσα (φακοί, σφυρίχτρες, πομποδέκτες, ανιχνευτής μετάλλων, κουμπί πανικού. κ.λ.π), τα οποία ήδη διαθέτει και το κόστος των οποίων έχει αποσβεστεί (βλ. και υπ' αριθμ. 1737/2014 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών). Άλλωστε, ως έχει νομολογιακώς κριθεί, απορρίπτονται ως αόριστοι και αναιτιολόγητοι οι ισχυρισμοί περί ύπαρξης stock υλικών, χωρίς την κατάθεση των κατάλληλων εκείνων αποδεικτικών (τιμολογίων αγοράς, αποδείξεων κλπ), που δύναται να τεκμηριώσουν την προσφερόμενη χαμηλή τιμή, ως προς το κόστος των αναλωσίμων (βλ. ΔεφΑθ 765/2013).

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό, ότι η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας αρχής να καλέσει τον οικονομικό φορέα προς παροχή διευκρινίσεων στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 88 του Ν. 4412/2016, δεν εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου, ο δε υπολογισμός στις Προσφορές των διαγωνιζομένων ενός εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων, αποσκοπεί στην αναλυτική περιγραφή του κόστους παροχής των υπηρεσιών, ούτως ώστε να καθίσταται ελέγξιμο το ύψος της οικονομικής προσφοράς σε σχέση με το αντικείμενο της προς ανάθεση υπηρεσίας (βλ. Αποφάσεις 2092/2011 VI Τμήμ. Ελ. Συν και Πρ. 151/2012 Ζ΄ Κλιμ., ΕΣ 302/2012 Ζ΄ Κλιμ.).

Περαιτέρω, κατά τα αναφερόμενα και στη θεωρία: «[...] *Εν προκειμένω, η διαδικασία του άρθρου 52 του ΠΔ 60/2007, που αφορά την παροχή διευκρινίσεων από τον διαγωνιζόμενο σχετικά με τη σύνθεση της ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς του, είναι ουσιαστικός μηχανισμός με σκοπό την ανίχνευση και τον αποκλεισμό των ζημιολόγων προσφορών, ώστε να μην προκαλείται στρέβλωση στον ανταγωνισμό μεταξύ των διαγωνιζομένων εταιριών, να μην παραβιάζεται η εργατική νομοθεσία και να διασφαλίζεται η ισότητα των διαγωνιζομένων με την αποφυγή προσφοράς τιμών κάτω του κόστους....*» (βλ. Ε. Πρεβεδούρου «Η έκταση του ελέγχου του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων κατά τον Ν 3886/2010» (γνωμ), Νομικές συμβολές τ. 11/2012).

Επίσης, έχει αποκρυσταλλωθεί η άποψη ότι: «[...] β) στους διαγωνισμούς παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή φυλάξεως, δεν καθίσταται, άνευ ετέρου ως απαράδεκτη οικονομική προσφορά που δεν περιέχει ένα εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών, καθώς και των αναλωσίμων, ή δεν καταλείπει και κάποιο περιθώριο κέρδους, αν δικαιολογείται η υποβολή της, παρά τις ελλείψεις αυτές, λόγω ειδικών συνθηκών στο πρόσωπο του προσφέροντος.... θα πρέπει η αναθέτουσα αρχή να εκφέρει την κρίση της, [...] ότι η υποβολή της οικονομικής προσφοράς διαγωνιζομένου δικαιολογείται, έτσι όπως υποβάλλεται, λόγω ειδικών συνθηκών στο πρόσωπό του, αιτιολογημένως, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν ανωτέρω [...] Κατά τον δικαστικό έλεγχο, για να

κριθεί νόμιμη η αιτιολογία αυτή, θα πρέπει να διαπιστούται η παράθεση των συγκεκριμένων εκείνων στοιχείων, τα οποία θεμελιώνουν την κρίση της αναθέτουσας αρχής [...] Η ανάγκη δε, για τέτοια παράθεση, καθίσταται επιτακτικότερη στην περίπτωση που το προς προμήθεια είδος με τις ειδικές τεχνικές προδιαγραφές που τίθενται προσφέρεται, τη δεδομένη χρονική στιγμή, από μία μόνον εταιρεία, καθώς και στην περίπτωση που το αναφερόμενο στην οικονομική προσφορά διοικητικό κόστος ή εργολαβικό κέρδος είναι μηδενικό ή προσδιορίζεται σε τέτοιο ύψος που κατ' ουσίαν εξομοιούται προς μηδενικό. Τούτο, γιατί μόνον με την παράθεση των στοιχείων αυτών μπορεί να διαπιστωθεί η νομιμότητα της προηγηθείσης κρίσεως της αναθέτουσας αρχής επί των ανωτέρω ζητημάτων, διαφορετικά, θα πρόκειται περί μιας δικαστικής κρίσεως, η οποία, απλώς, θέτει μια σφραγίδα κατ' επίφασιν νομιμότητας σε μία πράξη της διοικήσεως, της οποίας, όμως, η νομιμότητα εξακολουθεί να παραμένει ερωτηματικό» (Εισήγηση Ι. Λαμπρόπουλου Εφέτη ΔΔ 27.06.2017, Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, https://www.esdi.gr/nex/images/stories/pdf/epimorfosi/017/lampropoulos_prosim_batikos.pdf).

Σύμφωνα δε με το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ως ισχύει, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να διαβιβάσει στην Α.Ε.Π.Π τις Απόψεις της επί της Προδικαστικής Προσφυγής παραθέτοντας αρχική ή συμπληρωματική αιτιολογία της προσβαλλόμενης με την Προδικαστική Προσφυγή πράξης, πράγμα που δεν έπραξε, ως εναργώς προκύπτει από τον οικείο φάκελο, αφού δεν απέστειλε έγγραφες Απόψεις επί της κρινόμενης Προσφυγής (βλ.σκέψη 23 της παρούσας), η δε αποδοχή της οικείας οικονομικής προσφοράς με την προσβαλλόμενη πράξη, στερείται ειδικής και πλήρους αιτιολογίας, ως έδει (βλ. σκέψη 21 της παρούσας). Η δε αναφορά στην προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής, της φράσης: «...ο αριθμητικός προσδιορισμός του διοικητικού κόστους, κόστους αναλωσίμων και του εργολαβικού οφέλους μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις (θεμιτές πάντως) επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου, σε συνδυασμό και με ενδεχόμενες ιδιαίτερα ευνοϊκές περιστάσεις υπό τις οποίες τελεί κατά την παροχή των

υπηρεσιών του (πρβλ. ΔΕφΑΘ 810/2012, ΔΕφΛαρ 19/2011, VI Τμ. ΕΣ2090/2011 κ.ά.)», δεν συνιστά, κατά τα προλεχθέντα, νόμιμη αιτιολογία αποδοχής της επίμαχης οικονομικής προσφοράς.

Δ) Καταληκτικά, η καθής η Προσφυγή ουδόλως απέδειξε ότι το κόστος των εγγυητικών επιστολών, το κόστος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, του Τεχνικού ασφαλείας και τουλατρού εργασίας, το κόστος του αναγκαίου τεχνικούεξοπλισμού, καθώς και τα τυχόν λοιπά έξοδα δύνανται να καλυφθούν από το ποσό των 3,36€ μηνιαίως για το σύνολο των παρεχόμενων υπηρεσιών, που δήλωσε στην οικονομική της προσφορά, ως διοικητικό κόστος. Και τούτο, διότι εν λόγω εταιρία δεν απέδειξε με τις υποβληθείσες επεξηγήσεις της, τη συνδρομή εκείνων των ιδιαίτερα ευνοϊκών περιστάσεων (τις οποίες παράλα αυτά επικαλείται), οι οποίες μπορούν να δικαιολογήσουν, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας, το προσφερόμενο ποσό διοικητικού κόστους.

Επομένως, το δηλωθέν ποσό διοικητικού κόστους δεν παρίσταται εύλογο στην προκείμενη περίπτωση, ώστε να διασφαλισθεί ότι καλύπτονται στοιχειωδώς οι λειτουργικές ανάγκες εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης και ότι δεν θα καταστεί αυτή ζημιογόνος. Για τους ανωτέρω λόγους, μη νομίμως, αναιτιολόγητα και καθ' υπέρβαση τωνορίων της διακριτικής της ευχέρειας, η οικεία αναθέτουσα αρχή— που, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, δεν διέθετε επαρκή και αντικειμενικά στοιχεία μετά την υποβολή των διευκρινίσεων — έκρινε την οικονομική προσφορά της συγκεκριμένης εταιρίας, ως αποδεκτή.Με βάση το σύνολο τωνπρολεχθέντων, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας, θα πρέπει να γίνουν δεκτές ως βάσιμες.

26. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση Προδικαστική Προσφυγή θα πρέπει να γίνει δεκτή και αντίστοιχα, θα πρέπει να απορριφθεί η ασκηθείσα Παρέμβαση.

27. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το Παραβόλο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 96/27.04.2021 Απόφαση της Ο.Ε της αναθέτουσας αρχής – κατ' αποδοχή του, από 14.04.2021, Πρακτικού επαναξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς της εταιρίας «...» της Επιτροπής Διενέργειας του υπόψη Διαγωνισμού - η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο του δημόσιου ανοικτού ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με τίτλο: «ΔΑΠΑΝΕΣ ΦΥΛΑΞΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ», με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής (με αρ. πρωτ. 9735/29.04.2020 Διακήρυξη), κατά το μέρος που αποδέχθηκε την οικονομική προσφορά της εταιρίας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» και ανέδειξε αυτήν προσωρινό μειοδότη της προς ανάθεση σύμβασης, σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσας.

Διατάσσει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του προσκομισθέντος Παραβόλου, ποσού οκτακοσίων ευρώ 800,00€ (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 και άρθρο 5 παρ. 5 του ΠΔ 39/2017).

Αριθμός απόφασης: 1199/2021

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 18 Ιουνίου 2021 και εκδόθηκε στις 08 Ιουλίου 2021, στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

**Ο αναπληρωτής Πρόεδρος
με την υπ' αριθμ.
85/2021 Πράξη του Προέδρου
της Αρχής**

Χρήστος Σώκος

Η Γραμματέας

Ελένη Α. Λεπίδα